Nr. 67. Wtorek, 24 Marca 1914. Rok 104.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — *Biura Redakcyi i Administracyi* ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K	**ćwierćrocznie**	8 K — h.	**rocznie**	24 K	**ćwierćrocznie**	6 K
półrocznie	16 K	**miesięcznie**	2 K 70 h.	**półrocznie**	12 K	**miesięcznie**	2 K

W Niemczech **3 K 20** h miesięcznie. We wszystkich innych państwach **4 K 60** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy **60 h.** **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8 K.**

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**

Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal.**, nadesłane po **60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary** petitowej.

Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po **60 hal.** za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe pismo Odręczne:

Kochany bar. Chlumecký!

Dzień, w którym łaska Opatrzności dozwala Panu w radosnej rzeźkości kończyć 80 rok życia, daje mi pożądaną sposobność wspomnienia wybitnych zasług, które Pan zdobyłeś sobie w ciągu przeszło pięciu dziesiątków lat niestrudzonej pracy na rozległych polach życia publicznego.

Powołany Mojem zaufaniem już w młodych latach na czoło wydziału rolnictwa i handlu, przyczyniłeś się Pan w ciężkich czasach, przez energię, znajomość rzeczy i rozwagę w znacznej mierze do ukrzepienia życia ekonomicznego. Niemniej znaczny jest udział, jaki Pan, wysoko poważany w obu Izbach Rady państwa, brałeś w pracach ustawodawstwa w zastosowanem do ducha czasu rozwoju urządzeń parlamentarnych. Pańskiej działalności jako męża stanu, która w sposób wzorowy świadczy zarówno o żywym zmyśle Pańskim dla dzierżenia wysoko praw konstytucyjnych, jak o poczuciu odpowiedzialności uzasadnionej temi prawami i o czynami stwierdzonem zrozumieniu potrzeb Państwa, — zostaje zapewnione w historyi austryackiego życia konstytucyjnego na zawsze zaszczytne miejsce.

Oby dane Panu było, przy zapewnionej Mej trwałej przychylności i szczególnem uznaniu, cieszyć się jeszcze przez długie czasy dalszą pełną zasług działalnością w niezamąconem zdrowiu.

Wiedeń, dnia 19 marca 1914.

Franciszek Józef w. r.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe pismo Odręczne:

Kochany książę Liechtenstein!

Mianuję Pana Prezydentem Kuratoryi Muzeum austryackiego dla sztuki i przemysłu.

Wiedeń, dnia 18 marca 1914.

Franciszek Józef w. r.

Trnka w. r.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej zezwolić Swemu Ministrowi wojny, generałowi broni Aleksandrowi Krobatinowi przyjąć i nosić nadaną mu wielką wstęgę królewsko syamskiego orderu Białego Słonia, oraz nadać wielką wstęgę orderu Franciszka Józefa generałowi broni Wojciechowi Bendzie, inspektorowi artyleryi fortecznej, w ponownem uznaniu znakomitej jego służby.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12 marca b. r. nadać najmiłościwiej dyrektorowi Akademii handlowej w Krakowie, Józefowi Kannenbergowi, tytuł radcy Rządu z uwolnieniem od taksy.

P. Minister sprawiedliwości przeniósł radców sądu krajowego: Feliksa Łozińskiego w Przemyślu do Sambora i Józefa Kazimierza Dukieta w Samborze do Przemyśla.

P. Minister robót publicznych zamianował na podstawie § 8 statutów Muzeum austryackiego sztuki i przemysłu w Wiedniu członkami Kuratoryi tego Instytutu pozostającej pod przewodnictwem księcia Franciszka Liechtensteina na nowy trzyletni okres funkcyjny: tajnego radcę, Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości W. Podkomorzego dr. Karola hr. Lanckorońskiego i tajnego radcę, pozasłużbowego Namiestnika dr. Leona hr. Pinińskiego.

Ministerstwo handlu zamianowało ukończonego słuchacza praw, Tadeusza Dziekana, konceptowym praktykantem pocztowym dla okręgu gal. dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Pierwszy Prezydent Najwyższego Trybunału sądowego i kasacyjnego zamianował przydzielonego obecnie do służby w tymże Trybunale sędziego sądu krajowego w Czerniowcach, dr. Dymitra Koropatnickiego, sekretarzem Rady w Najwyższym Trybunale sądowym i kasacyjnym.

Prezydyum krajowej dyrekcyi skarbu zamianowało respicyenta straży skarbowej, Jana Barycza i starszego strażnika skarbowego, Łukasza Mikietowicza, poborcami cłowymi w XI. klasie rangi.

Prezydent galic. dyrekcyi poczt i telegrafów przeniósł starszego pocztmistrza, Franciszka Nowaka z Targowisk do Myślenic.

Cywilny geometra Artur R. Bronowicz przeniósł swą siedzibę urzędową z Oświęcimia do Krakowa.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 21 marca 1914 l. XVII. 2749/70 z wykazem panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawionym na podstawie sprawozdań c. k. starostw, przedłożonych od 14 do 21 marca 1914, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 23 marca.

Nowy gabinet włoski.

Nowy gabinet włoski ukonstytuował się w następującym składzie: Salandra — prezydyum i sprawy wewnętrzne; marchese di San Giuliano — sprawy zagraniczne; Martini — kolonie; Dari — sprawiedliwość; Rava — finanse; Rudini — skarb; Millo — marynarka; Daneo — oświata; Ciuffelli — roboty publiczne; Cavasola — rolnictwo; Riccio — poczty. Teka wojny nie została dotąd obsadzona.

*

Czytelnikom naszym wiadomo, że złożenie tego gabinetu okazało się zadaniem nie łatwem. Trudności wynikły z osobliwych stosunków parlamentarnych. A jak osobliwie ułożyły się one, dowodzi okoliczność, iż poprzedni gabinet runął nazajutrz po entuzyastycznem zawotowaniu mu zaufania przez Izbę.

Giolitti ustąpił, nic nie utraciwszy ze swej powagi. Pozostał nadal wielkim mistrzem, kierownikiem i doradcą większości parlamentarnej, która jemu zawdzięcza istnienie i której w każdym, ktokolwiek byłby po nim przyszedł widziałaby tylko locum tenenta Giolittiego. Że 72-letni mąż stanu zapragnął chwilowo wypoczynku, nie świadczy to jeszcze, jakoby wyczerpała się jego energia. Nikt też we Włoszech nie przypuszcza, by nieprzychylne stanowisko drobnej garstki radykałów mogło Giolittiego na zawsze pozbawić ochoty do czynnego udziału w rządzie. Pozostanie on wielkorządcą, acz poza kulisami — i może ten właśnie pewnik był powodem, — że np. bar. Sidney Sonnino z całym szacunkiem dla króla odmówił jednak chlubnej misyi złożenia nowego gabinetu. Sonnino przypomniał sobie może, jak to było poprzednim razem w podobnej sytuacyi.

ZALESKI NA TUŁACTWIE.

(Józef Tretiak; Bohdan Zaleski na tułactwie. 1831—1838. Życie i poezya. Hasła z dziejów emigracyi polskiej. Z 4-ma portretami. Kraków. Nakładem Akademii 1913).

„Cóż było“ — pyta prof. Tretiak w swem dziele o „słowiczku ukraińskim“ — „tajemnicą tej miłości, którą umiał Zaleski wzbudzić dla siebie jeszcze na ławach szkolnych, potem wśród grona kolegów-literatów w Warszawie, potem jeszcze silniej i mocniej w życiu tułaczem, wśród powszechnego gryzienia się i ujadania emigracyi? Nie była to ani olśniewająca wymowa, ani świetność pomysłów, ani wysoki polot myśli; tym czarem, który pociągał ku niemu serca i zatrzymywał je przy nim, był harm nijny nastrój duszy, w którym prostota, dobroć, czułość, poczucie piękna i śpiewność wiązały się w akord doskonały“.

Tę harmonijność duszy i poezyi doskonale uwydatnił prof. Tretiak w dwu tomach monografii, do której napisania powołany był bardziej, niż ktokolwiek inny, nietylko będąc świetnym znawcą polskiego romantyzmu, ale posiadając nadto znajomość i odczucie poezyi ruskiej i wogóle słowiańskiej, co dla zrozumienia Zaleskiego jest pomocą niemałą. W niezbyt skomplikowaną, ale odrębną psychikę poety wczuł się i wniknął, uwydatniając jej rozwój i jednolitość, a nie mącąc obrazu sztuczną konstrukcyą psychologiczną. Z estetyczną wrażliwością i szczerą sympatyą podkreślił, w czem istota owego tonu własnego, który wniósł Zaleski w romantyczną symfonię. Wiedzę o poecie wzbogacił, opierając się na gruntownem uwzględnieniu źródeł, częściowo nieznanych dotąd: korzystał bowiem nietylko z ogłoszonej już drukiem, lecz także z niewydanej jeszcze korespondencyi poety; pierwszy w całej pełni wyzyskał drukowane w r. 1900 listy Dyonizyi Poniatowskiej; tło zakreślił sobie jak najrozleglej, tak dalece, że czasem nawet postać Zaleskiego chwilowo w cień się usuwa, by ustąpić miejsca obrazowi epoki; to też tom pierwszy zawierał ważną część historyi literackiej romantyzmu. Tom drugi przyniósł barwne karty z życia emigracyjnego.

W pierwszym tomie[1]) przedstawił autor, jak rozwinęły i ukształtowały się te rysy, które na zawsze znamionowały miały fizyognomię duchową Zaleskiego. Bo Zaleski nie należy do ludzi o bujnym, burzliwym, bogatym rozwoju, do tych, co przez trud i mękę i pracę lat wielu zdobywają sobie jaźń własną. Wszak wiersz młodzieńczy, „Śpiew poety“, jest nie tylko wstępnym programem twórczości, lecz może być też uznany za ostateczną syntezę... Tkwi w tem dla badacza uproszczenie monografii, ale i — utrudnienie, jeśli popaść nie chce w cechę, której nie uniknęła poezya Zaleskiego — w monotonne powtarzanie.

To też pytanie, jak autor pokonał to niebezpieczeństwo, nasuwa się czytelnikowi, gdy przystępuje do drugiego tomu, niedawno wydanego, a obejmującego lata 1831—1838. I z przyjemnością stwierdza się, że uplastyczniając wszelkie nowe rysy tego okresu, stworzył prof. Tretiak całość zajmującą z trzech motywów ówczesnego życia poety: z polityki, religijności i miłości.

Towarzyszymy najpierw Zaleskiemu w wędrówce, która poetę-żołnierza i posła sejmowego wiedzie przez Galicyę i Niemcy do Paryża. Smutek jego łagodzą miłe wrażenia pobytu we Lwowie, który gości go i serdecznie i entuzyastycznie. Ale poczucie obowiązku, ciążącego na pośle, nie pozwala mu pozostać w Galicyi, każe podążyć do ogniska emigracyi.

Przez czas pewien obok Zaleskiego występuje teraz równomiernie na kartach monografii postać Mickiewicza. Ukraiński poeta wiąże się z wieszczem przyjaźnią serdeczną, ulega sugestywnemu czarowi jego idei i jego poezyi. Zanim jeszcze ogół emigracyjny poznał „Księgi narodu i pielgrzymstwa“, Zaleski w listach wyraża zupełnie mickiewiczowskie poglądy: „Męczeńska Polska, śród zbestwionej cywilizacyi materyalnej wieku nasze — wielka, największa od czasów Chrystusa idea!... Tułacze polscy powinni być wyższym zakonem, zgodnie opowiadającym po Europie nową wiarę“. Wykazuje przytem prof. Tretiak, że i dla myśli Mickiewicza przyjaźń z Zaleskim nie była bez znaczenia, stosunek z sejmowym posłem wpłynąć mógł na powstanie „Myśli o Sejmie polskim“.

Z literackich owoców tego okresu, który dla twórczości poety nie był pomyślny, wydobywa autor monografii szkic „Żartu tatarskiego“, z którego motywy pewne przejść miały do „Złotej Dumy“.

Wpływ Mickiewicza kieruje Zaleskiego ku pogłębianiu religijności, paryskie życie emigracyjne wciąga go w wir polityki. Między polityką a religią waha się w latach 1833—1835, w których los jego łączy się już z przyjacielem i krewnym majorem Józefem Zaleskim, stającym się wkrótce niby „alter ego“ Bohdana. Dla spotęgowania uczuć religijnych ważne jest odwiedzenie grobu Kamila Mochnackiego w Hyères, dokąd zwrócił się w podróży, rozpoczętej celem spotkania się z Mickiewiczem i Garczyńskim; do tego odnoszą się prawdopodobnie słowa w „Duchu od stepu“: „W głos ślubuje-gdzieśna grobie — Nie zagniewać Pana w sobie“. Przez Józefa Zaleskiego odnawia łączność z Galicyą, w której Józef rozpoczął działalność konspiracyjną; Józef Zaleski wzywa też Mickiewicza do napisania artykułu „Do przyjaciół galicyjskich“; niebawem wychodzi z koła mickiewiczowskiego odezwa do Galicyan, będąca jakby aktem połączenia się przyjaciół paryskich z galicyjskimi, napisana zaś — jak sądzi prof. Tretiak — przez Bohdana.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Juliusz Kleiner.

[1]) O pierwszym tomie pisał w *Gazecie Lwowskiej* wkrótce po jego ukazaniu się p. Stanisław Łempicki. Wobec tego w niniejszym feljetonie zajmuję się tylko ogłoszonym obecnie tomem drugim.

Dnia 10 grudnia 1907 przyjął prezesurę gabinetu, a popierany przez Giolittiego, zrazu trzymał się doskonale. Jego rozległy program rządowy wzbudził po prostu zachwyt. Ale cóż okazało się w dalszym ciągu? Oto, że Izba tylko to przyjmowała z jego programu, na co zgodził się Giolitti. I wkrótce rzeczy tak stanęły, że zależało tylko od Giolittiego, kiedy on zechce przyjąć napowrót kierownictwo rządu. Sonninem zaprzestano zajmować się; oczy wszystkich były skierowane na „dyktatora“.

Nie lepiej wiodło się następującemu gabinetowi Luzzattiego. Po roku znalazł się w położeniu bez wyjścia. Chaosowi położył koniec dopiero Giovanni Giolitti, składając reżyseryę zakulisową, by znowu pojawić się na scenie.

Owoż to są reminiscencye, które prawdopodobnie powstrzymały Sonnina od objęcia naczelnictwa w rządzie. Jego b. minister skarbu Salandra, silniej widocznie wierzy w swą dobrą gwiazdę i w swoją odporność. Buduje zapewne na tem, że jawnie potępia radykalizm, co nawet ściągnęło nań podejrzenia o skłonności klerykalne. Przyczyniła się do tego między innemi energia, z jaką występował przeciwko dopuszczalności rozwodu.

Salandra pochodzi z Włoch południowych. Nazywają go „Trojańczykiem“, ponieważ przyszedł na świat w Troi, w prowincyi Foggia. Salandra liczy obecnie lat 41, a od ćwierć wieku zasiada na Monte Citorio. Jakaś posępność, prawie mistyczna, bije od jego postaci. O ile nie oddaje się polityce, pełni obowiązki profesora prawa konstytucyjnego w Uniwersytecie rzymskim. Jest to niewątpliwie bardzo wybitny prawnik-ekonomista i dziennikarz.

Byłoby to przesadą, gdybyśmy twierdzili, że nowy kurs we Włoszech ma charakter konserwatywny. W dzisiejszym składzie obu Izb byłoby to niemożliwe. W każdym jednak razie igła magnesowa nowego gabinetu wychyla się nieco na prawo — i dlatego będzie on miał przeciwko sobie frakcye radykalne i socyalistyczne.

Na politykę zagraniczną Włoch nie wywrze oczywiście zmiana gabinetu żadnego wpływu. Dowodem zachowanie portfelu spraw zagranicznych dla markiza di San Giuliano. Niezmienność polityki zagranicznej Włoch stwierdza zresztą wyraźnie *Italie* w artykule, w którym wykazuje, że polityka ta bez względu na przeobrażenia wewnętrzne nie może zejść z dotychczasowych szlaków. W tym samym duchu wyraża się *Tribuna*, odpierając głosy pism angielskich, jak *Daily Graphic*, *Times* i i., które w ustąpieniu Giolittego dopatrywać się chciały zapowiedzi nowego zwrotu także w polityce zagranicznej Włoch.

Rzym. Członkowie nowego gabinetu złożyli w sobotę przysięgę w ręce króla.

Z Sejmu pruskiego.

[Debata nad ustawą parcelacyjną].

Izba poselska sejmu pruskiego przystąpiła w piątek do obrad nad projektem ustawy parcelacyjnej. Do projektu rządowego różne partye dołączyły osobne wnioski. Celem uzasadnienia projektu zabrał głos minister rolnictwa bar. Schorlemer, który między innymi podniósł, iż ustawa ma na celu zapobieganie rozdrabnianiu posiadłości ziemskiej, gdyż każda sprzedaż ziemi będzie zależną od zezwolenia władzy. Władza może tego zezwolenia odmówić tylko w tych wypadkach, kiedy zostało ustalonem, że sprzedaż taka sprzeciwia się interesom państwowym, jeśli sprzeciwia się zwłaszcza interesom kolonizacyi wewnętrznej. W głównych swych zarysach zwraca się więc ustawa przeciw spekulacyi ziemią, przeciw rozdrabnianiu posiadłości ziemskiej i sztucznemu podwyższaniu cen. Prawo pierwokupu zwraca się przedewszystkiem przeciw tym posiadłościom, które ciągle zmieniają właścicieli. „I ja miałem poważne wątpliwości“ — wywodził bar. Schorlemer — co do tego, czy można w ten sposób naruszać czyjeś interesy prywatne (głosy: bardzo słusznie), ale przyszedłem do wniosku, że w pierwszym rzędzie chodzi o dobro ogółu, który reprezentuje państwo.“ Rząd prawdopodobnie tylko w nielicznych przypadkach będzie mógł korzystać z prawa pierwokupu, bo będzie miał podostatkiem innych ofert. Minister zaleca projekt do przyjęcia ze względu na cele gospodarcze i narodowe.

Dr. Kries (konserwatysta) wniósł na odesłanie projektu do komisyi z 28 członków i zaznaczył, że prawo pierwokupu spotyka się w jego partyi z zasadniczemi wątpliwościami. Jest ono silnem naruszeniem swobody własności i niepożądanem rozróżnianiem własności ziemskiej w mieście i na wsi. Partya mowcy nie może uznać potrzeby tak daleko idącego prawa w interesie kolonizacyi wewnętrznej i ma zwłaszcza poważne zastrzeżenia przeciw proponowanemu przez rząd przyznania prawa pierwokupu towarzystwom kolonizacyjnym. W dalszym ciągu debaty, która toczyła się w sobotę, zabrał głos dezygnowany przez partyę centrową mowca baron Reitzenstein-Pilgramsdorf i podniósł, że centrum godzi się na cele ustawy, że jednak projekt musi być w komisyi jak najściślej zbadany. W Prusach zachodnich i Poznańskiem doszły ceny ziemi do sum wprost bajecznych. Są to skutki polityki kolonizacyjnej, którą partya mowcy zawsze zwalczała, nie z powodów polityki partyjnej lub wyznaniowej, nie dla tego, by zyskać sobie wdzięczność Polaków, lecz w interesie ogółu. Mowca przestrzega koła konserwatywne, by nie popadały w błąd, który popełniły przy ustawie o wywłaszczeniu, to jest, żeby nie naruszały prywatnego prawa posiadania. Prawo pierwokupu odpowiada życzeniom reformatorów, którzy chcą ziemię wydrzeć prywatnej własności, a oddać ją gminom i państwu. Jest to jednak zasada socyalistyczna, którą stanowczo zwalczamy. Nie pozwolimy naruszać prawa własności i prywatnego prawa posiadania.

Ze strony narodowo-liberalnej przemawiał Ecker popierając projekt i podnosząc, że prawo pierwokupu jest obecnie jedynym środkiem, aby znaleźć ziemię dla osiedlenia chłopów i robotników rolnych. Polityka kresów wschodnich nie ma na celu zwalczania Polaków lecz tylko utrzymanie i wzmocnienie niemczyzny. Prawo pierwokupu nie zwraca się tylko przeciw Polakom lecz przeciw każdemu posiadaczowi ziemi. Dziś we wszystkich krajach kulturalnych rozlega się wołanie za kolonizacyą wewnętrzną jako obroną przed degeneracyą moralną i fizyczną, to też stronnictwo mowcy z całą energią będzie dążyło do tego, by ta żywotna dla narodu kwestya jak najprędzej została doprowadzoną do pomyślnego końca.

Baron Zedlitz (wolnokonserwatysta) przemawiał za wykonywaniem prawa pierwokupu w granicach należytych i za silniejszem niż dotychczas poparciem przez rząd towarzystw kolonizacyjnych. Mowca spodziewa się, że po usunięciu wszelkich politycznych przeciwieństw uda się z projektu stworzyć ustawę, która uchroni wieś przed wyludnieniem i doprowadzi naród niemiecki do rozkwitu.

Minister rolnictwa baron Schorlemer przetrzegał przed zastrzeżeniami, jakie czynią się projektowi ze względu na nienaruszalność własności prywatnej. Państwo nie może z założonemi rękami stać wobec rozwoju ekonomicznego. Można mieć wątpliwości, ale należy zabezpieczyć środki dążące do stworzenia zdrowych stosunków posiadania ziemi na przyszłość.

Bärwald (postępowiec) obawia się wzmożenia i zaostrzenia walki narodowościowej, które pociągnie za sobą nowa ustawa. Prawo pierwokupu sprzeciwia się ustawodawstwu Rzeszy i wkłada cały handel ziemią w ręce państwa, co może być nadużywane dla celów politycznych.

Ze strony polskiej zabrał głos poseł Trąmpczyński.

Ustawa ta jest ustawą wyjątkową. Za jej pomocą może rząd wypędzać z kraju każdego, który mu jest niemiły. Projekt jest pełny logicznych sprzeczności, a prawo pierwokupu sprzeciwia się ustawodawstwu państwa, kodeksowi cywilnemu i prawu wolności osobistej i jest policzkiem dla ustawodawstwa Rzeszy. Paragrafy 10, 17 i 18 zawierają tylko przepisy antypolskie, mają jedynie na celu uniemożliwienie nabycia ziemi przez Polaków. Nikt nie jest w stanie uzasadnić takiej ustawy. Głosi się hasła kolonizacyi wewnętrznej, a zarazem przy pomocy ustawy osadniczej uniemożliwia się Polakom zbudowanie własnego domu. Nawet nie-Polakom utrudnia się osiedlanie na własnym kawałku ziemi.

Doszliśmy do przekonania — kończy poseł Trąmpczyński — że apelowanie do poczucia sprawiedliwości tej Izby nie ma już celu, ale wobec takiej ustawy chciałbym apelować przynajmniej do poczucia rozsądku. (Ożywione brawa u Polaków).

Minister sprawiedliwości dr. Beseler starał się dowieść, że ustawa traktuje na równi Niemców i Polaków.

Braun (socyalista) wywodził, że dotychczasowe wyniki kolonizacyi wewnętrznej są bardzo marne. Ze ludność wiejska ucieka do miast, winno temu „prawdziwie pruskie“ zachowanie się konserwatystów i ich obchodzenie się z robotnikami. Projekt sam byłby mowcy sympatyczny, zgadza się bowiem z zasadami jego stronnictwa, mowca podziela również myśl prawa pierwokupu ze strony państwa. Ustawa niniejsza została jednak stworzona wyłącznie w celu zaostrzenia przeciwieństw politycznych i narodowościowych, rząd może przy jej pomocy czynić trudności każdemu, który nie posiada jego łaski. Dlatego stronnictwo mowcy głosować będzie przeciw ustawie.

Nissen (Duńczyk) zwalcza projekt ustawy, jako ustawy wyjątkowej w najgorszem znaczeniu, która ma być jedynie bronią przeciw Duńczykom i Polakom.

Minister spraw wewnętrznych Dallwitz polemizuje z wywodami Nissena i broni projektu ustawy, zaznaczając, że prawo pierwokupu wzmocni niemiecki stan posiadania i przyczyni się do powodzenia celowej kolonizacyi wewnętrznej.

Weissermel (konserw.) podnosi, że jego stronnictwo będzie bezwzględnie popierać utworzenie kolonizacyi wewnętrznej.

Riehl (centrum) podnosi prawnicze wątpliwości przeciw projektowi.

Wachhorst de Wente (narodowo-liberalny) przemawia gorąco za projektem ustawy w interesie wzmocnienia niemczyzny.

Kindler (postępowiec) podnosi, że ustawa niniejsza jest ustawą wyjątkową. Uzasadnienie jej brzmi niewinnie; stronnictwo mowcy pragnie również odpowiadającego dobru ogółu rozdzielenia własności ziemskiej na wielką, małą i średnią. Co jednak może stać się z takiej ustawy w rękach administracyi, świadczy ustawa parcelacyjna z r. 1904, którą zastosowuje się w sposób pełny szykan także wobec lojalnych Polaków. Stronnictwo mowcy zajmując stanowisko przeciw tej ustawie, znajduje się w dobrem towarzystwie i w każdym razie będzie przeciw niej głosować nawet, gdyby jako całkiem nowa ustawa wróciła z komisyi do Izby.

Na tem zakończyły się debaty i projekt ustawy wraz z wnioskami odesłano do komisyi z 28 członków.

ULSTER.

Czytelnikom naszym nie jest rzeczą obcą, co oznacza dziś to nazwisko w Anglii. Od szeregu lat nie doznała Anglia w macierzystych swych dzierżawach wstrząśnień tego rodzaju, jakiemi grozi jej obecnie prowincya irlandzka Ulster, pozostająca w ręku nie Irlandczyków, lecz Anglików i domagająca się przeto zupełnego wyodrębnienia od reszty Irlandyi z chwilą, gdy nadana będzie temu królestwu autonomia.

Ostatnie wiadomości brzmią bardzo niepokojąco. Rząd zmuszony był wysłać dwa

---

6)

AMBÔ.

(Emile Deschamps: Ambô).

II.

(Ciąg dalszy).

Przez kilka dni następnych Alberta nie mogła myśleć o czem innem, aż przyjaciółka, która zauważyła w niej zmianę, zapytała:

— Berto, co ci takiego, czy czujesz się chorą?

— Nie, moja droga, jestem zupełnie zdrowa, tylko przykro mi, że was niedługo opuszczę.

Jak tylko mogła najprędzej, uregulowała interesy ojca i spadku po nim i wyjechała do Kalkuty, gdzie zaprosiła ją siostra jej przyjaciółki. Uczyniła to dlatego, żeby nie potrzebować już obawiać się Landona, którego tajemnicza groźba ciągle w uchu jej brzmiała.

W tem mieście, największem i najważniejszem w Indyach angielskich, spotkała pana Smitha, który zajął się nią i za którego wyszła za mąż w rok po śmierci ojca. Plantator przyjechał do stolicy Bengalu, aby się rozpatrzeć w różnych przedsiębiorstwach, w których wyborze się wahał. Po ślubie, zdecydowawszy się na dzierżawę plantacyi Angerkandi, młode małżeństwo udało się więc w podróż poślubną na wybrzeże Malabaru, przez Madras i Culicut, potem łodzią aż do Bendagaza, następnie powozem do ostatniego miasta Kannanore.

O arolu Landon Alberta nic więcej nie słyszała, ale w głębi jej serca pozostał rodzaj obawy, na wspomnienie słów maltańczyka, zawierających w sobie groźbę: „Panno Corbet, proszę sobie zapamiętać, że gorzko pani pożałuje, iż odrzuciłaś mnie w ten sposób.“

Zastanawiała się, czy ma o tem powiedzieć mężowi. Dobrze by było, aby wiedział o niebezpieczeństwie, by w razie danym mu zapobiedz. Wahała się i nareszcie nic nie powiedziała przez delikatność a może dla tego, by mu nie potrzebować opowiadać dziejów znajomości i starania się jego o jej rękę. Chciała mu zaoszczędzić zaniepokojenia, w chwili, gdy potrzebował całej energii, by zadośćuczynić zadaniu, które przedsięwziął. Czy źle uczyniła zamilczawszy? Bardzo często zadawała sobie to pytanie.

Pewnego razu napisała do Rungpour, do Gladys, która ją przygarnęła i pocieszała po śmierci ojca, zapytując co się dzieje z Landon'em. Nie podała prawdziwej przyczyny swojej ciekawości, ponieważ nie wspominała nikomu o rozmowie, jaką z nim miała i stanowisku, jakie wobec niej zajął. Gdy zniknął, wszyscy byli zdziwieni tą wiadomością, lecz Alberta wyjechawszy także, nie słyszała komentarzy, jakich pewnie nie szczędzono na ten temat. Przyjaciółka listownie potwierdziła tylko po prostu wiadomość o tem zniknięciu, a na ostatni list odpisała, że nic o nim nie wie: Landon opuścił okolicę nie widząc się z nikim i nikt o nim odtąd nic nie słyszał.

Uspokoiła się. Gdy jej córeczka na świat przyszła, zapomniała o tem prawie zupełnie przez całe trzy lata. Nowe obowiązki z powodu macierzyństwa i nowe obawy, zatarły wspomnienie dawnych.

I wtedy nadszedł list, w którym wyczytała mniej więcej te słowa: „Zdaje mi się, kochana Berto, że będziemy miały nareszcie wiadomości o naszym dawnym znajomym, Landonie. Widziano go w Kalkucie; oto co mi powiedziano; — jak widzisz, niewiele. Lecz ponieważ wkońcu i ja się zaciekawiłam tem dziwnem postępowaniem, tak samo jak ty się tem interesowałaś zapewne jako zagadką psychologiczną (pamiętasz nasze dysputy na temat psychologii?) czynię co mogę, aby się czegoś więcej dowiedzieć. Tą samą pocztą idą listy do Kalkuty, mające na celu wyświetlenie zachowania się tej oryginalnej osobistości. Natychmiast udzielę ci tych wiadomości“.

Od tej chwili wszystkie obawy Alberty wróciły. Odpisała, prosząc usilnie o wiadomości tyczące się Landona. Chcąc być wolną od wszelkich podejrzeń, dlaczego interesuje się tym człowiekiem, któremu okazywała zwykle tylko prostą, towarzyską uprzejmość, opisała przyjaciółce, prosząc o najściślejszą tajemnicę, wszystko co zaszło pomiędzy nią a Landonem w ich domu przed jej wyjazdem. Opisała też jej, w jakiej trwodze ciągle była, by Landon nie urzeczywistnił kiedy swoich pogróżek.

Po wysłaniu tego listu była nieco spokojniejsza; lecz odpowiedzi od przyjaciółki nie miała przez kilka miesięcy. Przyjaciółka wyjechała do Himalaya na lato, a list pozostał przez pomyłkę w Rungpour. Nareszcie odpowiedź nadeszła, nie zawierająca nic interesującego. Przyjaciółka w serdecznych wyrazach dodawała jej odwagi, zapewniając, że może być o swoją przyszłość spokojna. Donosiła wkońcu, że z Kalkuty nie otrzymała jeszcze żadnych wiadomości.

Miesiące minęły i nic nowego nie zaszło. Ostatnią pocztą dopiero Alberta otrzymała od przyjaciółki parę słów, które nową obawę w niej roznieciły. „Dowiemy się nareszcie czegoś o Landonie, pisała — obiecano nam. Ma się rozumieć, że natychmiast prześlę ci te szczegóły. Zdaje się, że los nie nazbyt poszczęścił twojemu dawnemu konkurentowi“.

Alberta spaliła ten list tak samo, jak spaliła poprzednie i czekała z niecierpliwością, coraz niespokojniesza w miarę, jak dni upływały, do tego stopnia, że mąż nie mógł tego nie zauważyć. I w połowie tylko go uspokoiła, odpowiadając: „Nic mi nie jest, o czemby mówić warto“... Plantator był prawie pewny, że jego Berta coś przed nim ukrywa. Lecz daleki od krzywdzących podejrzeń, upatrywał w tem raczej nowy dowód przywiązania żony i tem więcej ją kochał.

III.

Umeblowanie domu, jak już powyżej zaznaczyliśmy, było bardzo proste. Łóżka żelazne z metalowymi wkładami, otoczone firanką od moskitów, długie trzcinowe leżaki, maty, będące dywanami tego kraju, trofea myśliwskie, wśród których jelenie głowy o krętych rogach stanowiły główną ozdobę bielonych ścian, kilka stołów i drobne przedmioty krajowego przemysłu, wszystko to tworzyło mieszkanie zdrowe, łatwe do oczyszczenia i nie tamujące powietrza.

W kilka dni po scenie, którą opisaliśmy w pierwszym rozdziale, pani Smith — leżąc na krześle w pokoju, z którego dwa okna i drzwi wychodziły na werandę, pokoju bardzo dużego, służącego zwykle do przyjęć, a teraz zarzuconego książkami i gazetami, które aż na ziemi leżały — głęboko zamyślona, miała oczy w sufit utkwione.

(Ciąg dalszy nastąpi).

okręty wojenne do zatoki dublińskiej. Załogi wojsk w Irlandyi mają być wzmocnione, zachodzi bowiem obawa, że zwolennicy sir Edwarda Carsona, przywódcy ulsterskich oranżystów, będą próbowali opanować koszary i znajdującą się w nich broń dostać w swe ręce.

Carsona z ogromnym entuzyazmem powitano w Belfaście. W przemowie swej zaznaczył on, że położenie jest bardzo poważne, ale wezwał zarazem swych stronników, by zachowali godną postawę.

Przeciwieństwa zaostrzają się coraz bardziej i niepodobna zgoła przewidzieć, na jakiej podstawie mogłoby dojść do porozumienia. Szef gabinetu Asquith zaproponował był, jak wiadomo, w Izbie gmin, by hrabstwa Ulsteru w drodze głosowania oświadczyły się, czy chcą przyjąć homerule, czy też na lat sześć pozostać od niego wyłączone. Rząd liberalny uważał to za najrozsądniejszą podstawę kompromisu, ale konserwatywni przywódcy odrzucili propozycyę z pogardą i oburzeniem. Carson oświadczył, iż ani mu w głowie zwoływać ludu dla głosowania nad takiemi propozycyami. Oranżyści chcą rozstrzygnięcia trwałego zaraz, a nie po sześciu latach i z góry odrzucają projekt, obliczony widocznie tylko na to, by entuzyazm miał czas ostygnąć i aby można było Ulster rozzbroić.

Carson przebywa w Belfast w domu Craigsa, otoczony zbrojnymi ochotnikami. Jak poważne w istocie grożą niebezpieczeństwa, dowodzi okoliczność, że minister marynarki odbył w sobotę z ministrem wojny naradę, poczem minister wojny udał się do króla na posłuchanie, które trwało godzinę. Wśród tego inni ministrowie radzili.

Wczoraj minister marynarki odbył dwie narady z prezydentem ministrów. Arcybiskup Canterbury miał tegoż dnia po południu konferencyę z prezydentem ministrów Asquithem, poczem obaj udali się do króla na posłuchanie. Audyencya u króla, na której obecny był także marszałek polny Freych, trwała dwie godziny.

Dnia poprzedniego był na audyencyi u króla marszałek lord Roberts, który potem udał się do ministra wojny i miał z nim dłuższą rozmowę.

Minister wojny Seely zamierzał wygłosić wczoraj mowę w miejscowości Heanor, jednakże sprawy urzędowe nie pozwoliły mu wyjechać z Londynu. W zastępstwie ministra przemawiał sekretarz jego, poseł Godfrey Collins. Wskazał on w swej mowie, że jest obowiązkiem wszystkich popierać władzę państwową w przeprowadzeniu jej zadań. Opierający się zarządzeniom władzy państwowej będą surowo karani.

Krążą pogłoski, że w Londynie trzymane są w pogotowiu pociągi celem przewiezienia 10.000 żołnierzy do Glasgowa i innych portów, z których żołnierze ci będą wysłani do Irlandyi.

Według wiadomości z Carricfergus przybył tam z Dublina oddział żołnierzy, który ma wzmocnić straż około zamku, mieszczącego zapasy broni i amunicyi.

Według doniesień z Curragh (w Irlandyi) rozkaz wymarszu konnicy odwołano, z powodu prośby oficerów o uwolnienie ich ze służby.

W Londynie potwierdzają wiadomość, że z 76 oficerów, stacyonowanej obecnie w Irlandyi brygady kawaleryi, 70 prosiło o uwolnienie ze służby, oświadczając, że nie pójdą do Ulsteru. Ministerstwo wojny nie przyjęło dymisyi i uwiadomiło ich, że w razie, gdyby im rozkazano udać się do Ulsteru, to szłoby jedynie o ochronę dóbr państwowych i o pomoc dla policyi w utrzymywaniu porządku. Wobec tego oficerowie zgodzili się na marsz do Ulsteru, ale równocześnie oświadczyli, że nie wzięliby udziału w krokach nieprzyjacielskich przeciw oranżystom w Ulsterze. To postanowienie oficerów telegraficznie zakomunikowano do Londynu, poczem ministerstwo wojny powołało do Londynu gener. Gongha i dowódców dwu pułków lansyerów. Podobno rząd dlatego nie chce przyjąć podań o dymisyę, ponieważ w takim razie oficerom tym wolnoby było zaciągnąć się do siły zbrojnej Ulsterczyków. Tymczasem wstrzymano wszelki marsz kawaleryi do Ulsteru. Także wielu oficerów piechoty i artyleryi prosiło warunkowo o uwolnienie, ale dotychczas wszelkie oddziały tych rodzajów broni, odkomenderowane do Ulsteru, pomaszerowały tam bez czynienia trudności.

Liczba wojsk dyslokowanych obecnie w Irlandyi wynosi 24.882 ludzi, w tem 14.409 piechoty, 2.052 kawaleryi, 4.805 artyleryi, 1.277 żołnierzy technicznych. Komendę sprawuje generał sir Artur Paget, pod którego rozkazami pozostają dwaj dywizyonerzy, a mianowicie w Curagh i Cork. W Belfast znajduje się komenda 15 brygady pieszej pod komendą pułkownika hr. Gleichena. Brygadę tworzą 4 bataliony, dyslokowane w Belfast, Londonderry, Holywood i Mullingar. Brygada ta, złożona z czysto-angielskich pułków, tworzy z posiłkami nadeszłymi świeżo do Carrickfergus, Holywood, Newry, Dundalk, Armagh, Eniskillen i Omagh, obok trzech baterji artyleryi polnej w Belfast, straży nadbrzeżnej w Londonderry, 3 kadr piechoty i jednego kadru artyleryi fortecznej całą załogę Ulsteru.

Wojska ochotnicze oranżystów liczą 110.000 ochotnika i zorganizowane są w 65 batalionów, z których 18 dyslokowano w Belfast. Podobno ochotnicy mają 80.000 karabinów rozmaitych systemów, lecz żadnych dział. Wobec ściśle terytoryalnej organizacyi batalionów, mobilizacya ich nie zajęłaby więcej nad 1—2 dni czasu. Wśród ochotników jest wielu wysłużonych żołnierzy; oficerowie pochodzą przeważnie ze świata cywilnego, lecz komendy spoczywają w ręku zawodowych wojskowych. Naczelnym wodzem jest generał porucznik sir George Richardson, szefem generalnego sztabu pułkownik Hacket Pain. Ogniskiem ruchu jest Belfast. To miasto ma katolickie i protestanckie dzielnice. Te ostatnie skupiają właśnie w sobie główne siły oranżystów. W samym Belfaście ma znajdować się 30.000 ochotników z 20.000 karabinów.

Położenie rządu jest niezmiernie przykre. Wywołanie wojny domowej w celu przyłączenia angielskiej prowincyi Irlandyi do królestwa irlandzkiego, nie mogłoby oczywiście liczyć na sympatyę społeczeństwa. Do tej ostateczności chyba nie dojdzie. Raczej przewidywać wypada, że jeśli rząd wszystkie środki wyczerpie, a uporu Ulsterczyków nie zdoła przełamać na drodze pokojowej, to poda się do dymisyi.

KRONIKA.

Lwów, 23 marca.

Kalendarz.

Wtorek, (24 marca):

Gabryela. — Lubomira. — Sofronya.

Wschód słońca o godzinie 5·18 rano, zachód słońca o godzinie 5·41 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 10 Cel.

— **JE. P. Namiestnik dr. Witold Korytowski,** powrócił wczoraj rano z Wiednia do Lwowa.

— **JE. książę Biskup krakowski** Adam książę Sapieha powrócił w sobotę z Wiednia do Krakowa.

— **Z c. k. armii.** Generał-porucznik Zygmunt Gerhauser, komendant 30 dywizyi piechoty i generał-major Kamil Kettner, komendant 4 brygady piechoty, zostali uwolnieni ze względu na stan zdrowia z tych stanowisk.

Generał-major Jnliusz Kaiser. komendant 10 brygady górskiej, zamianowany został komendantem 70 dywizyi piechoty.

Zamianowani zostali: pułkownik Henryk Trichtel, komendant 100 pp., komendantem 4 brygady piechoty: pułkownik Albin Vogel z 1 p. tyrolskich strzelców Cesarskich, komendantem 100 pp.; pułkownik Karol Petersilka, komendant 8 dywizyi ciężkich haubic, komendantem 14 p. haubic polnych; major Wincenty Augste z 24 p. dział polnych, komendantem 8 dywizyi ciężkich haubic.

Wojskowy krzyż zasługi otrzymał kapitan 10 batalionu pionierów Wincenty Řiha, a krzyż zasługi z koroną sierżant Władysław Otto z 10 batalionu pionierów.

— **Z c. k. obrony krajowej.** Zastępcą lekarza-asystenta zamianowany został jednoroczny ochotnik dr. Henryk Adam Szediwy z 19 pp. przy równoczesnem przydzieleniu go do szpitala obrony krajowej w Rzeszowie.

Przeniesieni zostali rotmistrze: Juliusz Görig z odziału ogierów wojskowych w Sądowej Wiszni do takiegoż oddziału w Radowcach i Henryk Klar z oddziału ogierów wojskowych Radowcach do takiegoż oddziału w Sądowej Wiszni.

— **Powszechne Wykłady Uniwersyteckie.** W poniedział, dnia 23 b. m. lektor Uniwersytetu E. L. Wagner: Współczesna powieść francuzka. Zakład geologiczny Uniw. ul. Długosza 8. Początek o godzinie 7 wieczorem.

We wtorek, dnia 24 b. m., prof. gimn. dr. M. Kukiel: „Dzieje wojskowości polskiej w latach 1775 — 1806". Zakład fizyczny Uniw. ul. Długosza 8. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **Polskie Tow. przyrodników im. Kopernika** odbędzie posiedzenie we wtorek, dnia 24 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali Instytutu chemicznego Uniwersytetu (ulica Długosza l. 6). Porządek dzienny 1. Dr. Stefan Błahowski: O niektórych zjawiskach wzrokowych. 2. Luźne komunikaty.

— **Sekcya muzyczna Związku nauczycielek,** zostająca pod przewodnictwem p. Mieczysławowej Sołtysowej, zamierzyła za zezwoleniem Rady szkolnej krajowej urządzać koncerty dla młodzieży, aby dać jej sposobność poznawania arcydzieł muzycznych we wzorowem wykonaniu, a zarazem przygodnie kształcić ją muzykalnie. Pierwszy koncert inauguracyjny odbędzie się we środę, 25 b. m., w sali gal. Tow. muzycznego o godz. 4 po południu. Tow. muzyczne udzieliło z całą życzliwością sali swej bezpłatnie, a firma Heschelesa daje do użytku bezinteresownie fortepian koncertowy Bösendorfera. Pierwszy ten koncert będzie poświęcony utworom Chopina, a udział w nim biorą najwybitniejsze siły profesorskie i artystyczne. Program jest następujący: 1. Słowo wstępne, 2. Trio 2 część Adagio i 3 część Rondo, 3. a) Melodya. Słowa Anonima, b) Moja pieszczotka. Słowa Mickiewicza. Pieśni: 4. Nocturn. Mazurek. Walec. 5. a) Wojak. Słowa Witwickiego, b) Mazurek. Słowa Ujejskiego. Pieśni. 6. Polonez. Afiszami koncert nie będzie ogłaszany, bo ma mieć charakter uroczystości szkolnej. Bilety po 20 hal.

— **Egzamin uprzedni** eksternistek i eksternistów, przypuszczonych do egzaminu dojrzałości w terminie letnim b. r. szkolnego w gimnazyum ósmem (realnem) we Lwowie odbywać się będzie w dniu 1 kwietnia od godz. 8 rano. Taksa egzaminacyjna, którą należy uiścić przed egzaminem, wynosi 50 koron.

— **Z Kasyna miejskiego.** W sobotę, 28 b. m., przedstawienie amatorskie „W małym domku", dramat w 3 aktach Tadeusza Rittnera. Początek o godz. 7 wieczorem. Bilety wydaje sekretaryat kasyna.

— **Opera i operetka Andrzeja Lelewicza w Galicyi.** Znany zaszczytnie dyrektor A. Lelewicz, dnia 2 kwietnia zaczyna swoją doroczną wycieczkę artystyczną po Galicyi, w Tarnowie. Tegoroczny repertuar operetkowy obejmuje najnowsze i najbardziej popularne operetki, jak „Ewa" Lehara, „Prymas cyganów" Kalmana, słynne na obu półkulach, bezustannie grane w Warszawie. „Sufrażystki", „Romantyczna żona", „Figlarne żonki", w których to operetkach dyr. Lelewicz, ulubieniec publiczności galicyjskiej, odtworzy główne role. Repertuar operowy obejmować będzie wyłącznie utwory swojskie: „Halka", „Straszny Dwór" etc.

Powszechnie lubiony personal artystyczny dyr. Lelewicza został uzupełniony kilkoma bardzo zdolnemi siłami. Znakomita ręka reżyserska, szlachetny na komedyowem podłożu oparty ton operetki, oraz popularność samego dyrektora-artysty, dają gwarancyę, że przedstawienia cieszyć się będą jak zwykle, zasłużonem powodzeniem.

Tournée prowadzi przez Tarnów, Rzeszów, Jasło, Nowy Sącz i t. d.

— **U trumny ś. p. Franciszka Jaworskiego** zgromadzili się w sobotę po południu tłumnie wszyscy ci, którzy cenili zalety jego serca i charakteru, oraz zasługi jako dziejopisa miasta Lwowa. Pod domem żałoby przy ul. Mochnackiego stanął rydwan obwieszony wieńcami, a całą szerokość ulicy wypełnił kilkutysięczny zwarty tłum. Między innymi przybyli: prezydent miasta p. Neumann z trzema wiceprezydentami i licznym zastępem radnych; grono posłów sejmowych i do Rady państwa; prezes Towarzystwa dziennikarzy polskich Krechowiecki z wiceprezesem Milskim i wydziałem Towarzystwa w komplecie; profesorowie Uniwersytetu radcy Dworu Abraham, Finkiel i Roszkowski, Porębowicz, Kasprowicz, Hadaczek, Makarewicz, Szelągowski, Halban i in.; reprezentacye instytucyj naukowych i kulturalnych: Biblioteki uniwersyteckiej, Ossolineum, Archiwum aktów grodzkich i ziemskich, Archiwum miejskiego, Muzeum im. Sobieskiego, Towarzystwa miłośników przeszłości Lwowa i t. d.; liczni przedstawiciele świata naukowego, literackiego, dziennikarskiego i artystycznogo; urzędnicy magistratu i t. d.

Pod domem żałoby żegnał ś. p. Jaworskiego imieniem miasta w wyrazach bardzo serdecznych, głosem łzami nabrzmiałym wiceprezydent dr. Rutowski, imieniem najbliższych kolegów i stronnictwa ludowego p. Adam Zagórski, poczem ruszył kondukt żałobny na cmentarz Łyczakowski. Szary zmrok zalegał miejsce zmarłych, gdy spuszczano do grobu czarną trumnę, kryjącą śmiertelne szczątki przedwcześnie zmarłego, a tak bardzo zasłużonego historyka.

*

N a b o ż e ń s t w a ż a ł o b n e za duszę ś. p. Franciszka Jaworskiego odbędą się we wtorek, dnia 24 marca, w kościele św. Mikołaja o godzinie pół do 10 rano, i we czwartek dnia 26 marca o godz. 10 w kościele OO. Zmartwychwstańców.

† **Karol Chłapowski,** mąż ś. p. Heleny Modrzejewskiej zmarł w sobotę w Rzegocinie w W. Ks. Poznańskiem, w 73 roku życia. Urodzony w r. 1841 w Czerwonej Wsi w W. Ks. Poznańskiem, w r. 1868 poślubił Helenę Modrzejewską. Związek ten wywarł decydujący wpływ na całe życie najznakomitszej artystki polskiej. Modrzejewska w pamiętnikach swoich dała wyraz całemu przywiązaniu swemu i swej miłości do męża, któremu tak wiele zawdzięczała. Po śmierci żony, ś. p. Karol Chłapowski przeniósł się do majątku brata swego Józefa Chłapowskiego, Rzegocina, gdzie dokonał żywota. Pogrzeb odbędzie się we środę w Krakowie. Zwłoki ś. p. Chłapowskiego złożone zostaną w grobowcu obok zwłok Heleny Modrzejewskiej, sprowadzonych przed kilku laty do Krakowa.

— **Kuratorya kin naukowych i pouczających,** odbyła w dniu 14 b. m., posiedzenie pod przewodnictwem prezesa p. Józefa Białyni Chołodeckiego, na którem omawiano obok bieżących spraw, zgłoszenia przedsiębiorstw kinematograficznych w Stryju w Tarnopolu i Sanoku, poddających się pod kontrolę i opiekę kuratoryi. Przedmiotem żywego zainteresowania był referat prof. Ludwika Körbera na temat „Kinematograf jako środek pomocniczy w naukach przyrodniczych". Referat ten zostanie przedłożony jako memoryał przez p. Körbera w drodze służbowej Radzie szkolnej krajowej z propozycyą by w ciągu szkolnych kursów odbywały się kilkakrotnie wykłady z demonstracyami w naukowym kinoteatrze „Światowid". Z taką samą propozycyą mają się odnieść do władz szkolnych profesorowie fizyki chemii i historyi.

— **Dostawa lakierów dla Bułgaryi.** Galicyjski instytut eksportowy komunikuje: Generalna dyrekcya bułgarskich kolei państwowych rozpisuje rozprawę ofertową na dostawę lakierów z terminem wnoszenia ofert do 31 marca starego stylu (13 kwietnia nowego stylu). Aproksymatywna wartość dostawy wynosi około 15.357 lewa, kaucya 768 lewa.

— **Hojny dar.** W tych dniach znany w szerokich sferach społeczeństwa polskiego p. August Iwański z Ukrainy, złożył do kasy Akademii Umiejętności kwotę 120.000 kor., w $4^{1}/_{1}$ % listach zast. Banku krajowego z przeznaczeniem na urządzanie systematycznych wykładów z historyi Ziem ruskich w najszerszem tego słowa znaczeniu na wydziale filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Bliższe szczegóły, co się tyczy urządzenia tego nowego funduszu, podane będą w Roczniku Akademii 1914/15, w którym odpowiednia uchwała walnego Zgromadzenia zostanie ogłoszona.

Akademia posiada już jeden tego typu fundusz, który powstał z darowizny ś. p. Eugeniusza ks. Lubomirskiego. Odsetki od tego funduszu używane są od lat kilku na remuneracyę za wykłady z historyi i literatury litewskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim.

— **Stowarzyszenie przemysłowe** malarzy pokoi i szyldów, lakierników i farbiarzy odbędzie walne zgromadzenie we wtorek, dnia 24 b. m., o godzinie 6 po południu w sali Instytutu technologicznego, przy ul. Bourlarda (boczna Batorego).

— **Towarzystwo wspierające bibliotekę w Rapperswylu** zawiadamia, iż uproszona przez wydział Tow. pani Marya Bruchnalska powtarza swój odczyt o udziale kobiet w r. 1863, na cele Towarzystwa dnia 24 b. m. o godzinie 5 po południu w sali zakładu naukowego pani Zofii Strzałkowskiej ul. Zielona l. 22. Bilety do nabycia w dzień odczytu przy kasie. — Cena: pierwszorzędne miejsca po 1 kor., drugorzędne 50 hal. i 30 hal.

△ **„Loteryjnik".** Niejaki Samuel Weinberg zakupił większą ilość kartek loteryjnych i sprzedawał je potem po o wiele wyższej cenie, zapewniając, że wszystkie kartki są „pewne" i wygrać każdy musi na nie.

Aresztowano go przy takim procederze i odstawiono na inspekcyę policyjną.

△ **Wypadł z tramwayu** w sobotę po południu w ulicy Łyczakowskiej piętnastoletni N. Kondraya i silnie się potłukł. Zanim przybyło wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego, ktoś z przechodniów odwiózł go dorożką do szpitala powszechnego.

△ **Zgubiono:** P. Cecylia Elichowa żółty pulares, zawierający 130 kor. w banknotach i rozmaite kwity. — Szymon Feldstein książkę robotniczą. — P. Augusta Krongoldowa pulares, zawierający 5 kor. i los loteryi nr. 313.887, IV. klasa. — P. Marya Lityńska pulares, zawierający 180 kor. — P. Edward Ostrowski pulares, zawierający kwity i 50 kor.

△ **Wydaliła się domu** przed kilku dniami Anna Ciupowa, licząca lat 35 i przepadła bez śladu. Zaginiona jest niskiego wzrostu, blondynka o niebieskich oczach, brak jej przednich zębów.

△ **Znaczną kradzież** popełniono w mieszkaniu p. Emilii Kulkowej przy ul. Szeptyckich l. 1 A. Złodziej zabrał bieliznę męską i damską, wartości przeszło 100 koron i pulares zawierający 105 koron.

△ **Tajemniczy wypadek.** Robotnicy Franciszek Mańkowski i Mieczysław Kohlman, idąc wczoraj wieczorem ul. Klasztorną, zauważyli jakiegoś człowieka, postępującego za nimi krok w krok w pewnej odległości. Na rogu ulicy Sieniawskiej skrył się ów mężczyzna w bramie, a gdy Mańkowski i Kohlman oddalili się o kilkadziesiąt kroków, padł nagle strzał rewolwerowy i ugodził Mańkowskiego w kolano lewej nogi. Człowiek ów następnie uciekł. Ani Mańkowski, ani Kohlman, nie mogą podać rysopisu sprawcy, ani też żadnych szczegółów, któreby posłużyć mogły do jego wykrycia.

△ **Spłoszony koń.** Wczoraj po południu spłoszył się ulicy Łyczakowskiej koń prowadzony przez żołnierza i wyrwawszy się, pędził galopem na oślep, przyczem wpadł na niejaką Katarzynę Jarocką i ciężko ją potłukł.

Jarocką odwiózł dorożką żołnierz policyjny szpitala powszechnego.

△ **Nic udało się...** Na żądanie Róży Schusterowej z Czerniowiec aresztowano wczoraj we Lwowie syna Schusterowej ośmnastoletniego Ozyasza, który ukradł matce 500 koron i chciał uciec do Ameryki.

△ **Z nędzy.** Onegdaj aresztowano 31-letnią Karolinę Pawlikową, w chwili, gdy, złożywszy niespełna trzyletnie dziecko pod kościołem św. Piotra i Pawła na Łyczakowie, chciała się oddalić.

Sprowadzona na policyę zeznała, że przybyła do Lwowa z Oleska, celem oddania trojga chorych dzieci do szpitala. W szpitalu przyjęto starsze dziecko, młodszego nie chciano przyjąć. Głodna, zmęczona, bez pieniędzy, chciała Pawlikowa — jak twierdziła — zostawić tylko na chwilę dziecko, a sama udać się do miasta, celem uzbiera trochę pieniędzy.

Policya sprawę tę oddała sądowi.

△ **Włamanie.** Ubiegłej nocy niewyśledzeni dotychczas sprawcy włamali się do biura spedycyjnego Leinkaufa przy ul. 3 Mała l. 7 i po rozbiciu kasy skradli około 3000 kor. kilkaset monet obcej monety i kwity na wypłacone rachunki na sumę kilku tysięcy koron.

— **Sensacyjna sprawa.** Z Grazu donoszą: Na polecenie prokuratoryi Państwa aresztowano w piątek, 20 b. m., w Grazu żonę znanego kompozytora Jana bar. Zoisa, Maryę bar. Zois i odstawiono ją do więzienia śledczego tamtejszego sądu krajowego pod zarzutem podsunięcia dziecka. Równocześnie pod tym samym zarzutem aresztowano położną Emmę Gablerową.

W sprawie tej zamieszczają dzienniki wiedeńskie na podstawie doniesień, nadeszłych z Grazu, następujące szczegóły:

Przed laty ożenił się baron Zois z panną Maryą Schmidtówną, córką właścicielki handlu w Grazu. Z małżeństwa tego urodziła się córka. Tymczasem istnieje ostatnie rozporządzenie woli jednego z krewnych barona, według którego małżeństwu, Janowi i Maryi bar. Zoisom na wypadek urodzenia się chłopca przypaść ma posiadłość fideikomisowa własność bar. Zoisów.

Syn z tego małżeństwa byłby właścicielem majoratu, rodzice jego zaś pobieraliby rentę w kwocie 100.000 kor. rocznie.

Ponieważ nie urodził się potomek męski, wpadła bar. Zois na pomysł podsunięcia dziecka płci męskiej. W tym celu zwróciła się do położnej Emmy Gablerowej, która przyobiecała baronowej wystarać się o dziecko. Baronowa rozpoczęła wobec tego udawać przed mężem, iż znajduje się w poważnym stanie. Gablerowa w międzyczasie wyszukała odpowiednią klientkę w osobie służącej Elżbiety Hirthównej, która oświadczyła gotowość oddania dziecka za wynagrodzeniem. W połowie stycznia udała się bar. Zoisowa do położnej Gablerowej, gdzie 21 stycznia Hirthówna powiła syna. Dziecko w dniu 24 lutego ochrzczono w katedrze, jako Egona bar. Zoisa, syna ślubnego Jana i Maryi bar. Zoisów.

Baronowa rozpoczęła teraz kroki, by przyjść w posiadanie przyobiecanej renty w kwocie 100.000 kor. Ponieważ jej natarczywość wydała się podejrzaną, a poszlaki skierowane przeciwko baronowej stawały się coraz silniejsze, uczyniono doniesienie karne. W piątek dokonano w mieszkaniu baronowej rewizyi, która przyniosła tak obciążający baronową materyał, że natychmiast ją aresztowano.

Baron Zois na wiadomość o aresztowaniu żony popadł w takie rozdrażnienie, że usiłował rzucić się z okna. Tylko z trudem udało się zamiarowi temu przeszkodzić.

W czasie rewizyi przeprowadzonej w mieszkaniu Gablerowej znaleziono oryginał skryptu dłużnego, mocą którego baronowa Zois zobowiązała się do wypłacenia 500 kor. za podsunięcie dziecka. Gablerowa przyznała się do winy, natomiast baronowa Zois przeczy wszystkiemu.

W sobotę aresztowano także służącą Elżbietę Hirthównę, która za oddanie dziecka miała otrzymać 1000 kor.

— **Tragedya rodzinna.** Z Pragi donoszą: Dnia 20 b. m. rozegrała się we wsi Krupna koło Karlsteinu straszna tragedya rodzinna. Około godziny 8 rano przybył do mieszkania właściciela dóbr Franciszka Tomaschka jego szwagier, inspektor ubezpieczeń, Alfons Dix, a wtargnąwszy do sypialni swej siostry, zabił ją kilkoma strzałami z rewolweru. — Na odgłos strzałów przybiegł Tomaschek i rozpoczęła się między dwoma mężczyznami straszna walka. Ostatecznie Tomaschek upadł na ziemię, a Dix wystrzeliwszy w jego stronę dwa razy, zbiegł. Siedmdziesięcioletnia matka Tomaschka, która przybiegła również na odgłos strzałów, ukryła się w mieszkaniu i uniknęła w ten sposób śmierci. Dix po spełnieniu strasznego czynu pobiegł na tor kolejowy, strzelił do siebie, poczem lekko ranny rzucił się pod koła nadchodzącego pociągu pospiesznego, który rozszarpał go w kawałki. Tomaschka w bardzo ciężkim stanie przewieziono do szpitala w Pradze. Obydwaj szwagrowie od dłuższego czasu prowadzili proces o spadek.

— **Znaczna kradzież.** Do sklepu jubilera Pawła Bursy w Pilznie włamali się onegdaj w nocy złodzieje i skradli rozmaitą biżuteryę, łącznej wartości 30.000 kor. Sprawców kradzieży dotychczas nie wyśledzono. Przypuszczają, że kradzież popełnili międzynarodowi włamywacze, którzy w ostatnich czasach dopuścili się całego szeregu kradzieży z włamaniem w Dreznie i Monachium.

— **Trzęsienie ziemi.** W sobotę, 21 b. m., o godzinie 12·40 w nocy odczuto w O-Becse trzęsienie ziemi, które trwało kilka sekund.

— **Kursa** Giełdy zbożowej i towarowej we Lwowie dnia 21 marca 1914. Godzina pół do 2 po południu. Ropa a) marka borysławska na marzec od 7.18 do —.— kor., płacą od 7.15 do —.— kor., bez transakcyi.

Usposobienie: spokojne.

Kronika prowincyonalna.

§ „Rodzina“ w Przemyślu odbędzie doroczne, walne zgromadzenie we wtorek 24 b. m., o godzinie 7 wieczorem w domu przesa, Rynek 18.

§ Licytacya. Dnia 27 b. m., o godzinie 9 rano odbędzie się w magazynach towarowych na stacyi w Samborze publiczny przetarg niepodjętych towarów.

Kronika zagraniczna.

* Sprawa porucznika Lavalette'a. Przed trybunałem wojennym w Metzu odbył się w sobotę proces przeciw porucznikowi Lavalette, który niedawno zabił w pojedynku porucznika Haagego. Jawność była wykluczona. Lavalette'a skazano na 2 lata i 6 miesięcy twierdzy i wydalenie ze służby.

* Echa strasznej katastrofy. W Wenecyi zebrała się w sobotę popołudniu Rada miejska ku uczczeniu pamięci ofiar katastrofy. Burmistrz wygłosił stosowną przemowę i zawiadomił, że według urzędowych dochodzeń utonęło 13 osób a uratowano 39. Pogrzeb urządza gmina w poniedziałek.

Agnoskowano zwłoki pani Franciszki z Marguliesów Buschlowej z Kołomyi.

Wśród zwłok ostatnich ofiar katastrofy, wydobytych wczoraj, są także zwłoki niejakiej pani Krausowej z Galicyi. Zwłoki poznał jej mąż.

Dotąd wydobyto 14 trupów, z których 10 rozpoznano. Liczba osób uratowanych wynosi 37. Pogrzeb ofiar katastrofy odbędzie się dzisiaj.

Dwaj berlińczycy Gustaw Neumann i Karol Wolz oraz Emil Prosche z Budapesztu, widząc, że parowiec tonie, wskoczyli do wody i zdołali dopłynąć do „Giardini Publici“; omdlewających z osłabienia publiczność wyciągnęła na brzeg.

Riccardini z Wenecyi, który znajdował się podczas katastrofy na pokładzie parowca osobowego, podaje szczegóły następujące:

„Stałem po prawej stronie niedaleko oddziału maszyn. Uwaga ogólna była zwrócona na hydroplan, który szybował nad Lido w kierunku arsenału. Lot niestety obserwowali nie tylko podróżni, ale również personal służbowy, który pod wpływem ciekawości na chwilę zapomniał o swoich obowiązkach. W następstwie tej ciekawości statek poszedł na dno. Widziałem na własne oczy, że sternik, puściwszy ster, powstał z swojego miejsca i wychylał się, aby lot widzieć dokładniej. W tej właśnie chwili usłyszałem przeraźliwe gwizdanie. Był to sygnał alarmujący torpedowca, płynącego wprost na nasz statek. Sternik widocznie stracił przytomność umysłu, nie zrozumiał bowiem sygnału i nie dokonał zwrotu, co dla małego parowca było rzeczą o wiele łatwiejszą, aniżeli dla statku wojennego. Maszynista i palacz także porzucili swoje posterunki i z pokładu przypatrywali się manewrom hydroplanu.

Kiedy nareszcie sternik zyorentował się, było już za późno; maszynista i palacz wskoczyli do wody. Nastąpił moment trwogi olbrzymiej. Pasażerowie zrozumieli, że położenie ich jest rozpaczliwe. Zagrzmiały okrzyki. Na pokładzie torpedowca robiono wszystko, co było w mocy ludzkiej, aby uniknąć katastrofy, ale wysiłki były spóźnione. Statek wojenny ugodził w lewą stronę naszego statku i przeciął ścianę; maszyny były zdruzgotane. Statek zaczął tonąć z wielką szybkością. Cała katastrofa trwała zaledwie kilkadziesiąt sekund. Wskoczyłem do wody i uratowała mnie osada torpedowca.“

* Zabicie się lotnika. W Bazylei podczas popisu lotniczego spadł wczoraj lotnik szwajcarski Borrer i zabił się.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w poniedziałek 23, po raz pierwszy (nowość) „Bracia“, komedya chińska, w 2 aktach, Juliusza Zeyera i „Cud miłości“, komedya chińska w 1 akcie J. Zeyera, przekład Wł. Floryańskiego. Abonament Nr. 33. — We wtorek 24, o godzinie pół do 4 po południu staraniem sekcyi pracy Tow. Pań św. Wincentego a Paulo „Śluby panieńskie“, komedya, Al. hr. Fredry. — We wtorek 24, o godzinie pół do 8 wieczorem po raz pierwszy (nowość) „Księżniczka Małgorzatka“ (Princess Grettl), operetka w 3 aktach R. Reinhardta, z Heleną Miłowską w tytułowej roli. Abonament Nr. 34. — We środę 25, o godzinie 3 po południu ku uczczeniu rocznicy przysięgi Tadeusza Kościuszki na rynku krakowskim „Kościuszko pod Racławicami“, obraz historyczny, W. L. Anczyca. — We środę 25, o godzinie pół do 8 wieczorem „Carmen“, opera, J. Bizeta; pożegnalny występ gościnny Raymondy Delaunois, primadonny Opery komicznej w Paryżu.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Wtorek, 24 „Hamlet“, komedya, Shakespeare'a. — Środa, 25 po południu „Kościuszko pod Racławicami“, obraz hist. W. Lasoty. — Środa, 25 wieczorem, „Książe Niezłomny“, tragedya, Calderona de la Barca; przekład wierszem Jul. Słowackiego; muzyka H. Opieńskiego. — Czwartek, 26 „Brzydki Ferante“, kom. Sabatin Lopez.

Z Izby sądowej.

Lwów, 23 marca.

Trzynasty dzień rozprawy.

Dziś przesłuchiwano świadków w sprawie dalszych burs moskalofilskich.

Najpierw odczytano zeznania zmarłego w ostatnich miesiącach ks. Juliana Turkiewicza, założyciela bursy w Gródku Jagiellońskim. Z zeznań jego wynika, że bursa nie otrzymywała żadnych subwencyj od Bendasiuka, ani też od „Narodnego Sowieta“. Bendasiuk bursą tą wcale się nie zajmował. Języka rossyjskiego nie uczono i nie wykładano historyi rossyjskiej.

Przesłuchano następnie świadka Grzegorza Muryńca z Gródka Jagiellońskiego, który nie umie podać żadnych bliższych szczegółów co do tej bursy.

Św. Piotr Krynicki, sędzia z Gródka Jagiellońskiego, zajmował się w ostatnich latach tamtejszą bursą i podaje, że bursa utrzymywała się wyłącznie ze składek członków. Z Rossyi żadnych datków nie przysyłano.

Przew.: W jakim duchu prowadzono tę bursę?

Św.: Głównie uczono przedmiotów szkolnych, literatury rossyjskiej, języka rossyjskiego nie uczono wcale.

Przew.: Czy była agitacya prawosławna?

Św.: Nie było żadnej.

Przew.: Czy gramatyka języka rossyjskiego była?

Św.: Nie było.

Prokurator: Czy w książkach była ciągłość kasowa?

Św.: Z poprzednich lat nie mieliśmy żadnych wykazów kasowych.

Prok.: Czy przedtem Bendasiuk miał ingerencyę na tę bursę?

Św.: Tego nie wiem.

Prok.: Bo Bendasiuk przyznał, że zajmował się tą bursą i dawał subwencye.

Św. Jan Kulawczyk, słuchacz praw, przed przystąpieniem do zeznań oświadcza, że pochodzi z Łemkowszczyzny i nie umie zeznawać po małorusku. Gdy zaczyna mówić po rossyjsku, przewodniczący nie pozwala mu na to. Na wezwanie ławy przysięgłych świadek godzi się zeznawać po polsku.

Świadek był prefektem bursy w Gródku Jagiellońskim.

Przew.: Czy zna pan którego z oskarżonych?

Św.: Znam Kołdrę, Bendasinka i ks. Sandowicza.

Przew.: Czy Bendasiuk zajmował się bursą?

Św.: Nie.

Przew.: Była w bursie jego gramatyka?

Św.: Nie było.

Przew.: Czy w bursie była jaka agitacya?

Św.: Żadnej agitacyi. Zarząd bursy zabronił z góry, szczególnie nauki russkiego języka literackiego.

Św. ks. Antoni Wojciechowski, katecheta gimnazyum w Kołomyi, składa zeznania, odnoszące się do bursy w Kołomyi. Opowiada najpierw o administracyjnej formie bursy. W tym czasie, gdy świadek zajmował się bursą, z za granicy nie przysyłano żadnej subwencyi na bursę. Z jakich funduszów bursę zawiązano, świadek nie wie.

Przew.: Czy Bendasiuka ksiądz zna?

Św.: Tak, był moim uczniem w gimnazyum.

Przew.: Jakim on był uczniem?

Św.: W każdym względzie sumiennym, grono nauczycielskie wyrażało się o nim pochlebnie.

Przew.: Zajmował się może polityką?

Św.: W tym czasie się nie zajmował.

Przew.: Czy w bursie uczono języka rossyjskiego?

Św.: Słyszałem, że uczono, ale później, po mojem wystąpieniu z bursy.

Przew.: Czy w bursie była agitacya prawosławna?

Św.: Za mnie nie było.

Przew.: A później?

Św.: Później, to, co się działo, bardzo mi się nie podobało. Widziałem w bursie obrazy zagranicznych świętych, ikony obce, obrazy ludzi, którzy działali dla Rossyi, a nie dla naszego narodu. Udałem się wtedy do przewodniczącego bursy, mecenasa dr. Dudykiewicza i wraz z p. Nasalskim prosiłem go, aby to usunięto z bursy. Oświadczono nam, że w tem nie ma nic złego i że tego nie usuną. Wtedy ja oświadczyłem, że się usuwam.

Przew.: Jakich patryotów rossyjskich były tam portrety?

Św.: Tego sobie dziś nie przypominam.

Przew.: Ksiądz zeznał w śledztwie, że zauważył tam jakieś geograficzne mapy rossyjskie?

Św.: Tak, były mapy w rossyjskim języku.

Przew.: A jaka była biblioteka?

Św.: Wtedy biblioteki nie oglądałem.

Przew.: Czy Bendasiuk posyłał jakie subwencye dla bursy?

Św.: Za moich czasów nie dawał.

Przew.: Czy jego gramatyka była w bursie?

Św.: Nie wiem.

Prok.: Proszę księdza dlaczego ksiądz się usunął z tej bursy?

Św.: Stałem na zasadzie sprawiedliwości. Bursą zajmował się bardzo gorliwie ks. Kulczycki, który był długoletnim jej przewodniczącym. Usunięto go z przewodnictwa, a wybrano dr. Dudykiewicza. Na tem tle doszło do nieporozumienia. Miałem niesmaczne wrażenie, że tak zasłużonego człowieka usunięto. Drugą przyczyną było to, że bursę oddzielono od cerkwi, a zdaniem mojem, bursa ta była własnością cerkwi. Wreszcie trzeci powód ten, że zobaczyłem w bursie obce ikony, portrety rossyjskie i napisy rossyjskie na salach.

Prok.: Czy ksiądz zauważył jakąś zmianę w duchu prowadzenia bursy?

Św.: O pewnej zmianie nie mogę powiedzieć. Wychodzę z założenia, że nieodpowiednią jest rzeczą wprowadzać obcy język, kiedy mamy swoją rodzinną mowę. Uważałem, że to jest lekceważeniem rodzinnej mowy i osłabia to naszą wiarę. Zależało mi na tem, aby młodzież nauczono najpierw języka ojczystego, a później obcych języków.

Prok.: Czy wtedy właśnie zaprowadzono naukę języka rossyjskiego?

Św.: Tego nie wiem.

Prok.: Może te obrazy związane były z wprowadzeniem do bursy języka rossyjskiego?

Św.: Nie badałem tego.

Prok.: Czy ten duch, jaki wprowadzono do bursy, nie raził dyrekcyi gimnazyum.

Św.: Tak, na konferencyi nauczycielskiej wywoływało to wielkie niezadowolenie, że Bendasiuk, który był wówczas prefektem bursy, wystawiał chorym uczniom bursy poświadczenia choroby w języku rossyjskim.

Prok.: Czy ksiądz, jako katecheta, nie remonstrował przeciw temu, co się działo w bursie?

Św.: To nie było przedmiotem konferencyi grona nauczycielskiego.

Prok.: Czy bursa ta dotąd istnieje?

Św.: Tak.

Na pytanie dr. Dudykiewicza odpowiada świadek, że w bursie były nie mapy rossyjskie, lecz półkule geograficzne z napisami rossyjskiemi. Świadek nie pamięta, jakie były portrety. Oświadcza, że gdyby był przypuszczał, iż znajdzie się w sądzie, niezawodnie byłby sobie zapisał.

W czasie tych pytań przewodniczący zwraca się do obecnych na sali pań i prosi, aby zaniechały lornetowania, bo to w sali sądowej nie uchodzi.

Dalsze pytania obrońców zdążały do osłabienia zeznań św. ks. Wojciechowskiego. Dr. Dudykiewicz twierdził, że portrety były podobiznami dobrodziei bursy, a co do ikon, to przedstawiały one świętych, a tylko wykonane były w Rossyi.

Niektóre pytania obrony polemizowały z przekonaniami świadka co do języka. Świadek zakonkludował, że stoi na tym gruncie, iż mową rodzinną jest mowa, w jakiej dziecko usta otwiera. Mowę tę należy kształcić i młodzież w niej wychowywać.

Św.: Łukasz Spolski, nauczyciel szkoły wydziałowej w Kołomyi, skarbnik bursy, zeznaje, że bursa otrzymywała subwencye od Rady miejskiej w Kołomyi, od Rad powiatowych i od osób prywatnych. Dostawała też 50 proc. zniżkę w domenach na drzewo opałowe. Świadek zajmował się bursą od r. 1909. Bursa zawiązana została w 1861. r.

Przew.: Może z Rossyi jaka instytucya, lub prywatne osoby nadsyłały datki? A może z „Narodnego Sowieta?“

Św.: Nie, z Rossyi nie, tylko „Narodny Sowiet“ przysłał 500 kor.

Przew.: A czy to Bendasiuk dał te pieniądze?

Św.: Nie. To wyjednał dr. Dudykiewicz.

Przew.: Czy uczono tam języka rossyjskiego?

Św.: Uczono języka russkiego, naturalnie.

Przew.: Ale ja się pytam, czy rossyjskiego?

Św.: No, ja nie wiem, czy to rossyjski.

Przew.: Tak u nas nazywamy.

Św.: To mogliby powiedzieć prof. Jagicz i inni.

Przew.: Był stały nauczyciel tego języka?

Św.: Nie, uczyła się młodzież sama, przy pomocy gramatyki.

Przew.: Czy używano gramatyki Bendasiuka?

Św.: Gramatyka Bendasiuka jest dobra.

Przew.: Ja się pytam, czy była tam jego gramatyka?

Św.: Kilku starszych uczniów miało tę gramatykę. Czy w bibliotece była, nie wiem.

Przew.: W jakim duchu była prowadzona bursa, czy była tam jaka agitacya?

Św.: W tym czasie nie było żadnej. Do bursy przychodził ksiądz ukraiński prawie codziennie i poufale żył z uczniami.

Przew.: Przed chwilą zeznał ks. Wojciechowski, że tam w bursie były portrety i obrazy rossyjskie, co dało nawet powód do nieporozumienia.

Św.: Zastałem tam portrety dobroczyńców bursy, Najjaśniejszego Pana, Matki Boskiej, Chrystusa.

Przew.: Gdzie te portrety dobroczyńców i świętych były wykonane?

Św.: Nie wiem, przypuszczam, że malarz Strak, mieszkaniec kołomyjski.

Przew.: Ale tu ks. Wojciechowski zeznał, że był u dr. Dydykiewicza i prosił o usunięcie tych obrazów.

Św.: Ja stanowczo twierdzę, że obrazy te, które tam były, można kupić we Lwowie, mają one napisy czysto liturgiczne.

Przew.: Cóż byłaby za przyczyna, że ks. Wojciechowskiego te obrazy skłoniły do wystąpienia z bursy?

Św.: Być może, że ja się na tem nie rozumiem.

Przew.: Miały być tam mapy z napisami rossyjskimi.

Św.: Nie, to były półkola z mapami russkiemi? Darował je dr. Dudykiewicz z chwilą, gdy jego dzieci przestały się uczyć.

Przew.: Czy Bendasiuk interesował się bursą w Kołomyi?

Św.: Za moich czasów wcale się nie interesował.

Przew.: Czy dawał subwencye i żądał wykazu dat statystycznych?

Św.: Subwencyi nie dawał. Raz ktoś zażądał dat, ale nie Bendasiuk, a może on, bo nie przypominam sobie.

Przew.: Grono nauczycielskie gimnazyum było niezadowolone, jak zeznał ks. Wojciechowski z ducha, jaki panował w bursie.

Św.: No, nie wiem, powiedziałem, że ksiądz ukraiński bardzo często przychodził do bursy. Profesorowie gimnazyum wyrażali się pochlebnie, ale gimnazyum polskiego.

Przew.: A czy wtedy jak Bendasiuk był prefektem w bursie, była tam jaka agitacya?

Św.: Nie wiem.

Prok.: W r. 1910 sprowadzono do Kołomyi nauczyciela języka rossyjskiego, kto to był?

Św.: Akademik Diakonow.

Prok.: Zkąd on pochodził?

Św.: Z Rossyi.

Prok.: Kto go sprowadził?

Św.: Nie wiem.

Prok.: Czy on uczył w bursie?

Św.: Nie.

Prok.: Ale była z nim umowa i zapłacono mu.

Św.: Tak.

Prok.: Nie uczył, bo było tam jakieś nieporozumienie?

Św.: Tak.

Na pytanie dr. Dudykiewicza odpowiada świadek, że słyszał, iż żona Diakonowa była nauczycielką w Galicyi i że on szukał w Kołomyi posady. Stwierdza wreszcie, że władze szkolne często przeglądały bibliotekę bursy.

Sędzia przysięgły p. Chęciński: Czy znał pan ks. Wojciechowskiego, do jakiej partyi on należał?

Św.: To się nie da określić.

Sędzia przysięgły p. Issakiewicz: Nieuchwytny..

Św.: Tak, tak, nieuchwytny.

Sędzia przysięgły dr. Wereszczyński: Czy p. Nasalski, który z ks. Wojciechowskim był u dr. Dudykiewicza, należy jeszcze do bursy?

Św.: Już umarł.

Dr. Wereszczyński: A wtedy czy wystąpił z bursy z ks. Wojciechowskim?

Św.: Nie, należał do końca. Był zastępcą prezesa.

Przew.: A do jakiej partyi należał ś. p. Nasalski?

Św.: To był russki człowiek.

Świadek Natalia Nestorowicz, założycielka pensyonatu w Przemyślu, zeznaje, że założono ten pensyonat dlatego, aby oddzielić szkołę od polityki i wychowywać młodzież w duchu kulturalnym, zdala od wpływów politycznych. Pensyonat założono ze składek.

Przew.: Czy pensyonat otrzymywał jakie subwencye.

Św.: W r. 1912 otrzymałam, zdaje mi się, trzy razy po paręset kor.

Przew.: Od kogo?

Św.: Od p. Bendasiuka, jako referenta spraw szkolnych w „Narodnym Sowiecie".

Przew.: Czy pani udawała się wprost do Bendasiuka, czy do „Narodnego Sowieta"?

Św.: To różnie bywało.

Przew.: Mam w zapiskach, że otrzymała pani 1700 koron.

Św.: To błędne, dostałam może 900 koron.

Przew.: Kto przysyłał pieniądze, komitet szkolny czy sam Bendasiuk?

Św.: Komitet na ręce p. Bendasiuka.

Przew.: Czy zapisywała pani te subwencye w księgach?

Św.: Tylko sobie robiłam notatki, a potem pieniądze wydawałam.

Przew.: Czy Bendasiuk był kiedy w pensyonacie?

Św.: Nie był, czego bardzo żałowałam.

Przew.: Czy żądał jakich dat statystycznych?

Św.: Tak, gdy byłam we Lwowie, wypytywał mnie o frekwencyę pensyonatu.

Przew.: Czy w pensyonacie uczono języka rossyjskiego?

Św.: Tak, w pierwszych latach uczyła Marya Kormazowa, potem ja uczyłam.

Przew.: Kto ją przysłał?

Św.: Przez gazety rossyjskie.

Przew.: Czy zgłosiła się ona wprost do pani, czy zrobiła pani z nią jaką umowę?

Św.: Tak, zgłosiła się do mnie, miała 100 koron miesięcznie.

Przew.: Czy pensyę wypłacała pani?

Św.: Tak, z funduszów pensyonatu. Z za granicy żadnych pieniędzy nie dostawała.

Przew.: Jak ona długo była w Przemyślu?

Św.: Dwa lata niespełna.

Przew.: W śledztwie pani zeznała, że w sprawie sprowadzenia nauczycielki udano się do „Narodnego Sowieta", że ztamtąd przysłano Maryę Kormazową i że Kormazowa zwracała się później do Bendasiuka po pieniądze.

Św.: O ile nie było u nas pieniędzy, umówiono się już poprzednio, że Bendasiuk miał przysyłać.

Przew.: Czy zwracano się wprost do Bendasiuka i on sam przysyłał?

Św.: Nie, on wysyłał pieniądze z ramienia „Narodnego Sowieta".

Przew.: Co się stało z Kormazową i kto po niej zajął miejsce?

Św.: Ona wyjechała na lepszą posadę, a przybyła inna nauczycielka.

Przew.: Zkąd ona przyjechała?

Św.: Niem wiem, to jednak wiem, że była Rossyanką, to jest właściwie russką.

Przew.: W notatkach Bendasiuka znaleziono zapisek, że dał on na pensyonat w Przemyślu 1270 kor.

Św.: Takiej kwoty nigdy nie otrzymałam.

Na pytanie obrony odpowiada świadek, że Kormazowa uczyła też w pensyonacie ukraińskim w Przemyślu, że dawała lekcye języka francuskiego i angielskiego, że w domach wyższych oficerów sztabu generalnego w Przemyślu udzielała lekcyj języka russkiego. Wkońcu opowiadała, że Ukraińcy w szkołach szydzili z jej rodziców jako ludzi russkich, nazywając ich głupimi, co świadka tak oburzyło, że opuściła tę szkołę.

Św. Onufry Tkacz, naczelnik Towarz. „Riznyca" w Przemyślu, zeznaje, że bursę tamtejszą założono w 1904 r. Na bursę nadesłano od „Narodnego Sowieta" 500 kor. Bendasiuk w bursie tej nie był. W bursie uczono po rossyjsku, specyalnego nauczyciela nie było. Bendasiuk nie przysyłał pieniędzy na bursę. Świadek sam prowadził książki kasowe.

Prok.: Bendasiuk to zeznał, że dał na bursę 1000 kor.

Św.: Tego nie wiem.

Na pytanie obrony stwierdza świadek, że się urodził i wychował na Łemkowszczyźnie, że chłopi tamtejsi nie robią żadnej różnicy między prawosławiem, a unią, a nawet między obrządkiem rzymsko-katolickim. Prawosławie rozszerzyło się od czasu zajść w Grabiu, a także po przyjeździe chłopów z Ameryki. Wkońcu twierdzi świadek, że lud Łemkowszczyzny uznaje jedność całego narodu russkiego.

Św. dr. Włodzimierz Kołpaczkiewicz chce zeznawać po rossyjsku, ale godzi się na życzenie sędziów zeznawać po polsku. Świadek zajmował się bursą w Rawie ruskiej. O ile wie, „Narodny Sowiet" przysłał raz 200 koron subwencyi. Nie wiadomo świadkowi, aby przysyłano pieniądze z Rossyi. Młodzież w bursie wychowywano w duchu czysto russkim. Agitacyi za prawosławiem nie było, bo młodzież i wychowawcy byli obrządku greck. kat. Świadek bywał na posiedzeniach „Narodnego Sowieta", ale nie zauważył, by Bendasiuk składał tam sprawozdania z działalności swej w sprawie burs. Żadnego wpływu nie miał Bendasiuk na bursę w Rawie ruskiej i nie posyłał tam książek, ani swojej gramatyki. W bursie nie uczono języka rossyjskiego, dlatego, bo nie było pieniędzy na nauczyciela.

W dalszym ciągu odczytywał przewodniczący protokoły komisyi śledczej co do bursy w Brodach i rewizyi, dokonanej w bursie Towarzystwa im. Kaczkowskiego w Kamionce Strumiłowej, gdzie znaleziono między innemi broszury rossyjskie, podręczniki szkolne, używane w szkołach rossyjskich, monografię świętych prawosławnych itp.

Na tem odroczono rozprawę do jutra.

Głosy publiczne.

Podziękowanie.

Dotknięci bolesną stratą, ślemy tą drogą serdeczne podziękowanie Świetnej Reprezentacyi i Prezydyum miasta Lwowa, Najprzewielebniejszemu Duchowieństwu, Wszechnicy lwowskiej, Przełożonym, Kolegom i Przyjaciołom Zmarłego, Instytucyom i Towarzystwom za wyrazy współczucia i udział w smutnym obrzędzie pogrzebowym. W szczególności zaś składamy serdeczne podziękowanie JWPanu Wiceprezydentowi Tadeuszowi Rutowskiemu za serdeczne słowa pożegnania, wypowiedziane nad trumną zmarłego, jakoteż WTanu Adamowi Zagórskiemu za pożegnanie ś. p. Zmarłego imieniem *Kuryera lwowskiego* i Stronnictwa ludowego, wreszcie Najprzewielebniejszym ks. Rektorom A. Nelczukowi i Drowi Jaszowskiemu za oddanie ostatniej posługi.

Emilia Jaworska z dziećmi,
Kazimierz Jaworski.

OSTATNIA POCZTA.

= Papież przyjął wczoraj pierwszego szefa sekcyi w Ministerstwie spraw zagranicznych br. Macchio na audyencyi.

= Z Durazzo donoszą: Poseł austro-węgierski Löwenthal z personalem poselstwa i komendanci okrętów wojennych „Taurus" i „Pantera", przyjęci zostali na oficyalnem posłuchaniu u ks. Wieda.

= Austro-węgierscy delegaci fachowi przybyli wczoraj do Aten, celem obradowania z przedstawicielami rządu greckiego w sprawie zawarcia traktatu handlowego. Delegaci zebrali się wczoraj w ministerstwie handlu na wstępną konferencyę, której przewodniczył minister spraw zagranicznych Streit.

= Hr. Tisza po sobotniej Radzie ministrów wyjechał na krótki pobyt do Wiednia.

= Z Paryża donoszą: W sądzie przesłuchano wczoraj panią Caillaux. Oświadczyła ona, że zawsze interesowała się bardzo żywo publiczną działalnością męża. Przed dwoma laty prowadzono przeciw niemu ohydną walkę, atakowano go z powodu odstąpienia części Konga i oskarżono, że sprzedał Kongo Niemcom. Oszczerstwa te do żywego ją oburzały, a wobec niezaprzeczalnej uczciwości męża poruszyły ją i wzburzyły do głębi.

Gdy w *Figarze* pojawił się list z podpisem „*Twój Jo*", opanowało ją oburzenie, niedające pohamować. Posiadacz tego listu miał jeszcze dwa dalsze listy prywatne, które ona pisała przed ślubem do pana Caillaux. Ponieważ obawiała się ogłoszenia tych listów, postanowiła wystąpić przeciw p. Calmette; w tym celu zasięgała porady prezydenta sądu Moniera. Pani Caillaux zeznawała wczoraj wśród ustawicznych ataków spazmatycznego płaczu. Wczoraj ukończono już jej przesłuchiwanie.

= Telegrafują z Port of Spain, że przebywa tam b. prezydent Wenezueli Castro, którego miejsce pobytu było od kilku miesięcy nieznane. W hotelu, w którym mieszkają Wenezuelanie, odkryła policya 40.000 nabojów.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 23 marca. Prezes Koła polskiego dr. Leo zwrócił się w drodze telegraficznej do P. Ministra spraw wewnętrznych bar. Heinolda, do P. Namiestnika Korytowskiego i do P. Marszałka kraju Gołuchowskiego z prośbą o wydanie odpowiednich zarządzeń w dwóch kierunkach: najpierw o zorganizowanie odpowiedniej opieki sanitarnej i materyalnej nad wychodźcami z Galicyi wyczekującymi na sezonową pracę w Boguminie i Mysłowicach, względnie o ułatwienie im powrotu do kraju; następnie zaś o dostarczenie powracającym wychodźcom odpowiedniego zarobku w kraju przez natychmiastowe rozpoczęcie na wielką skalę robót drogowych, melioracyjnych i regulacyjnych. Rozpoczęcie tych robót jest obecnie ułatwione przez uchwalenie przez Sejm znacznych kredytów na akcyę zapomogową, oraz przez oświadczenie Rządu wobec Prezydyum Koła polskiego na ostatniej międzyministeryalnej konferencyi w Wiedniu, że Rząd gotów jest przeznaczyć w najbliższym czasie niektóre fundusze na roboty publiczne w Galicyi.

Kraków, 23 marca. Krakowska Izba handlowa i przemysłowa odniosła się telegraficznie do Prezydyum Ministerstwa skarbu z prośbą o przedłużenie do końca maja b. r. terminu przekładania fasyj oraz wykazów poborów służbowych do wymiaru podatku dochodowego na r. 1914. Dla reprezentowanych przez Izbę sfer handlowych i przemysłowych, oraz dla ogółu podatników termin wyznaczony do dnia 15 kwietnia b. r. jest stanowczo za krótki, dotychczas bowiem nie wydano roporządzenia wykonawczego do nowej ustawy podatkowej, która zawiera daleko idące zmiany, wymagające dokładnego rozpoznania, zwłaszcza o ile chodzi o wykazy poborów służbowych, które powinni przedłożyć władzy podatkowej kupcy i przemysłowcy.

Kraków, 23 marca. Delegat Namiestnictwa Fedorowicz wyjechał dziś rano do Oświęcimia, a ztamtąd w towarzystwie starosty Wykowskiego i komisarza policyi Gelbharda udał się do Mysłowic, celem rozpatrzenia się w położeniu wychodźców robotników i rozdania zapomóg najbiedniejszym. Rząd przeznaczył na ten cel pewną kwotę.

Kraków, 23 marca. Przybyło tu trzech wychodźców z Oleska, którzy byli w Hanowerze i musieli ztamtąd wrócić dla braku pracy. Opowiadają oni, że po gościńcach w Niemczech snują się liczni wychodźcy galicyjscy, nie mający pracy i pozbawieni wszelkich środków.

Cesarz Wilhelm gościem Najj. Pana.

Berlin, 23 marca. Cesarz niemiecki wyjechał wczoraj wieczorem do Wiednia.

Wiedeń, 23 marca. Cesarz Wilhelm przybył tu dziś przed południem. Na dworcu w Penzing powitał go Najj. Pan, Najd. Arcyksiążęta i książę Cumberland, oraz przedstawiciele władz. Monarchowie powitali się bardzo serdecznie i dwukrotnie ucałowali. Cesarz niemiecki przywitał się z Najd. Arcyksiążętami i księciem Cumberlandzkim, oraz przeszedł przed kompanią honorową, poczem Monarchowie pojechali do Zamku w Schönbrunnie. Tam nastąpiło przedstawienie dostojników Dworskich i powitanie Najd. Arcyksiężnych. Następnie cesarz Wilhelm udał się do aparamentu Najj. Pana, gdzie zabawił czas dłuższy.

Wiedeń, 23 marca. W ciągnieniu losów loteryi klasowej 300.000 koron wygrał los 74.818, po 10.000 koron losy 29.158 i 93.918.

Berlin, 23 marca. Jak słychać, cesarz Wilhelm zaprosił kanclerza państwa, aby odwiedził go podczas świąt Wielkanocnych na Korfu.

Berlin, 23 marca. Wczoraj w południe odbyło się otwarcie zbudowanych wielkim kosztem, gdyż z górą 25 milionów marek, nowych gmachów królewskiej Akademii umiejętności i królewskiej biblioteki, w obecności cesarza, rumuńskiego następcy tronu, rodziny cesarskiej, ministrów, ciała dyplomatycznego, posłów, prezydenta wiedeńskiej Akademii umiejętności Böhm-Bawercka itd. Wygłosili przemowy, cesarz Wilhelm, minister oświaty, pierwszy sekretarz Akademii i generalny dyrektor biblioteki.

Cesarz nadał z okazyi ukończenia budowy szereg odznaczeń, ministrowi oświaty wielką wstęgę orderu czerwonego orła, gen. dyrektorowi biblioteki Harnakowi szlachectwo.

Berlin, 23 marca. Komendant XV. korpusu Deimling awansował na generała piechoty.

Berlin, 23 marca. Policya zauważyła, że mury budynku parlamentu z trzech stron oblane są czerwonym płynem.

Franfurt, 23 marca. Truciciela Hopfa, dziś o godz. 7 rano ścięto w więzieniu w Prenngesheim.

Wilno, 23 marca. (Tel. pryw.) Z rozmaitych stron gub. wileńskiej donoszą, że policya żąda zamalowania tekstu polskiego na szyldach, a opierającym się temu rozkazowi kilku kupcom policya sama szyldy pozrywała.

Lublin, 23 marca. (Tel. pryw.) Redaktora *Kuryera lubelskiego* skazano administracyjnie na 300 rubli lub dwa miesiące więzienia za korespondencyę z Krasnego Stawu o szkole realnej prywatnej z językiem wykładowym rossyjskim.

Paryż, 23 marca. Handlarz broni, u którego pani Caillaux kupiła rewolwer, oświadczył sprawozdawcy *Petit Parisien*, że rzeczywiście pani Caillaux wypróbowała rewolwer w jego strzelnicy, ale jest zwyczajem, że kupującym broń robi się propozycyę, aby ją wypróbowali.

Bukareszt, 23 marca. Koło Renu zderzyła się szalupa z ładunkiem zboża z szwedzkim parowcem. Szkoda jest znaczna; ofiar w ludziach nie było.

Podczas wczorajszych wyborów do Rady miejskiej w Bukareszcie zwyciężyła lista kandydatów liberalnych.

Sydney, 23 marca. Donoszą z Nowych Hebrydów, że krajowcy na północy wyspy Mallicolo zabili sześciu krajowców, nauczycieli misyi australskich i pożarli ich.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa

dnia 23 marca 1914.

Hotel Żorża. Pp.: A. hr. Wodzicki ze Słociny, J. Gorayski z Moderówki, K. Ostaszewski z Sędziszowa, W. Wiktor z Zarzyna, B. Skirmunt z Szemetowszczyzny, E. Kozicki z Dorohowa.

Hotel Europejski. Pp: J. Asłan z Baworowa, W. Dumka de Sajo z Borysławia, J. Grunwald z Nowosiółek, L. Korzenny z Brzozdowiec, J. Olkusznik z Krakowa, K. Wysocki z Uhnowa.

Hotel Imperial. Pp.: T. hr. Starzeński z Derewni, M. hr. Rey z Grabiny, K. Ustrzycki z Ustrzyk, L. Rad-cki z Okołowiczówki A. Jordan z Więckowic.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 23 marca 1914.

	Waluta koronowa płacą	żadają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	642·—	652·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	391·—	396·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	507·—	514·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	520·—	530·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	90·50	91·20
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	83·—	83·70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	91·20	91·90
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	85·10	85·80
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·50	92·20
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	90·—	90·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·—	91·70
¹) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	94·—	94·70
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	88·—	—·—
¹) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	83·40	84·10
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	90·70	91·40
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	98·—	98·70
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	90·70	91·40
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	82·—	82·70
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	81·30	82·—
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	83·50	84·20
„ „ 4 pr. z r. 1908	81·50	82·20
²) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·50	81·20
„ „ „ 4 pr.	81·30	82·—
„ „ „ 4 pr.	81·—	81·70
„ „ Krakowa	81·30	82·—
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·35	11·47
20 frankówka	19·—	19·12
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	253·—
100 „ „ papierowych	252·90	257·10
100 marek niemieckich	117·60	118·—

¹) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
²) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 21 marca 1914.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	83·05	83·25
styczeń-lipiec	83·05	83·25
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	86·80	87·—
kwiecień-październik	87·20	87·40
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1635·—	1675·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	442·—	452·—
„ „ 1864 po 100 zł.	680·—	690·—
„ „ 1864 po 50 zł.	350·—	360·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	103·90	104·10
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	83·55	83·65
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	86·45	87·45
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	103·65	104·65
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	108·80	109·80
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	86·50	87·50
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	86·40	87·40
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	429·25	431·25
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	115·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	86·95	87·95
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	86·45	87·45
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	84·75	85·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	91·75	92·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	91·60	92·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	91·60	92·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	87·75	88·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	89·25	90·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	87·50	88·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904. 4 prc.	87·75	88·75
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	86·20	87·20

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	86·—	87·—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	105·10	—·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	98·60	98·80
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	472·—	482·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	235·—	245·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	293·—	303·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	83·70	84·70
Kroacyi i Slawonii	—·—	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·50	—·—
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	82·—	83·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	83·40	84·40
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	98·25	99·25
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	80·85	81·85
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	108·—	116·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	225·10	228·—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	282·—	292·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	242·—	252·—
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	91·—	92·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·90	—·—
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	83·25	84·25
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	87·—	88·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	94·—	95·—
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	90·75	91·50
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·25	92·25
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	90·50	91·50
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	90·50	91·50
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	83·25	84·25
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	91·25	92·25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	90·75	91·75
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	82·—	83·—
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	91·75	92·75
„ „ 50 lat w.k. 4 pr.	91·75	92·75
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	78·—	79·—
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	83·50	84·50
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	108·50	109·50
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	109·—	110·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	26·—	30·—
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	475·—	485·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	58·—	64·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	52·50	56·50
„ „ węg. Tow. 5 złr.	31·25	35·25
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	105·—	—·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	343·25	344·25
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	394·—	398·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3665·—	3675·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	636·—	637·—
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	840·50	841·50
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	733·—	736·—
Gal. banku hip. 200 złr.	643·50	644·50
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	519·—	520·—
„ Austro-węg. 1400 kor.	1955·—	1964·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	607·—	608·—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	276·50	277·50
Živnostenska banka 100 złr.	272·50	273·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	405·—	415·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	405·—	407·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1252·—	1261·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	5010·—	5050·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	363·—	365·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	511·50	515·50
„ Lwów-Kleparow-Jaworów lokal. 400 kor.	290·—	295·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	818·—	819·—
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	2492·—	2512·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	942·—	948·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	305·—	309·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	990·—	998·—
Schodnicy 500 kor.	440·—	442·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	436·—	437·50
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·60	117·80
Włoskie Banki	95·07½	95·22½
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·03¾	24·07¾
Paryż za 100 franków	95·35	95·35
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	252·62½	253·62½
Szwajcarskie Banki	95·35	95·50
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·38	11·42
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·07	19·11
20-markówka	23·54	23·58
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·62½	117·82½
Włoskie banknoty za 100 lir	95·10	95·30
Ruble	252·75	253·75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 119/13 (8) (4692 2—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Rafaela Grossbarda w Żabnie odbędzie się w sądzie niżej wymienionym dnia 24 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 51, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych majętności Kamienica dolna lwh. 735 ks. tab tut. sądu.

Wartość szacunkowa 9400 kor.

Najniższa oferta 6266 kor. 66 h.

Majętność sprzedać się mająca nie ma przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 15 marca 1914.

L. cz. E. III. 2384/13 (4746 2—3)

Strona zobowiązana: Moses Ehrlich.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Union Banku we Wiedniu Filia we Lwowie strony egzekwującej odbędzie się dnia 1 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Odd. III., na zasadzie warunków, które się niniejszem zatwierdza, licytacya połowy realności ks. gr. IV. dz. m. Lwowa lwh. 363 oznaczenie realności pod lkons. 43¾, przy ul. Żulińskiego lorj. 3 i ul. Skrzyńskiego l. 4 składa się z parcel bud. o powierzchni 387 m. i dwóch domów jednopiętrowych.

Wartość szacunkowa połowy 36.859 kor. 25 hal.

Najniższa oferta 18 429 kor. 63 hal.

Do realności lwh. 363 ks. gr. dla IV. dz m. Lwowa należą następujące przynależności: okna, drzwi, muszle wodociągowe, 14 kandelabrów elektrycznych, 1 żarówka i t. p. bliżej opisane w protokole oceniania, oszacowane na 1718 kor. 50 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd krajowy cyw. we Lwowie, jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensye powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne zamieszczone jest na odwrotnej stronie edyktu.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział III.
Lwów, dnia 2 marca 1914.

L. cz. E. 2757/13 (4) (4648 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie, imieniem stałego funduszu przemysłowego, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym dnia 24 kwietnia 1914 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 5, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 92 ks. gr. Dąbrowa,
b) lwh. 94 ks. gr. Dąbrowa,
c) lwh. 193 ks. gr. Dąbrowa,
d) lwh. 376 ks. gr. Dąbrowa,
e) lwh. 377 ks. gr. Dąbrowa. pb. 176, 175 i t. d., oraz pgr. 766 i t. d., wraz z budynkami fabrycznymi (huta szkła) i mieszkalnymi.

Wartość szacunkowa realności wynosi:
ad a) 90.000 kor.,
ad b) 1200 kor.,
ad c) 8000 kor.,
ad d) 200 kor.,
ad e) 300 kor.

Najniższa oferta wynosi:
ad a) 45.000 kor.,
ad b) 800 kor.,
ad c) 5333 kor. 34 h.,
ad d) 133 kor. 34 h.,
ad e) 200 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jaworzno, 24 lutego 1914.

L. cz. E. 2220/13 (4673 3—3)

Na żądanie Rózi Tuchmann, kupcowej w Ustrzykach, odbędzie się dnia 27 marca 1914 o 4 po południu w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5, w Ustrzykach licytacya realności obj. lwh. 92 ks. gr. gm. kat. Rabe wraz z przynależnościami składającemi się ze studni płotu i 4 sztuk drzew owocowych.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona wraz z przynależnościami na 5941 kor. 17 h.

Najniższa cena wynosi 3960 kor. 78 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Ustrzyki 15 lutego 1914.

L. cz. E. 4154/13 (21) (4637 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprzyw galic. akc. Banku hipotecznego zastąpionego przez Dyrekcyę odbędzie się dnia 3 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, licytacya realności obj. lwh. 1601 ks. gr. gminy kat. Złoczów, składającej się z pb. 2191 obszaru 179 s.² na której stoją: dom murowany częścią jednopiętrowy, a częścią parterowy pod Nr. 597 budynek gospodarczy, żelazne sztachety na podmurowaniu, studnia z pompą

chodniki i bruki i z parceli grunt. lkat. 224/3 ogród obszaru 837 s.², wraz z innymi przynależytościami składającemi się z szopy na wózek, sosny, 40 sztuk różnego drzewa owocowego jednego dużego kasztanu, przewodów do światła elektrycznego.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 42.000 kor., przynależności zaś na 344 kor.

Najniższa cena wynosi 21.172 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Złoczów, dnia 25 lutego 1914.

L. cz. E. 3515/13 (8) (4731 2—3)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Firmy Toldi Dampfmühle, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 764 ks. gr. Rozdół połowa realności składającej się z parc. bud. 115/1 i 115/2 i pgrt. 232, 816, 819. Na pbud. stoją budynki a to: dom parterowy, 4 budynki z przynależnością,

b) parcelę grunt.

Wartość szacunkowa:

ad a) 12.705 kor.,

ad b) 1275 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 6352 kor. 50 h.,

ad b) 850 kor.

Do realności powyższej należą następujące przynależności: parkan z desek długości 90 m. oszacowane na 45 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w Oddziale kanc. Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mikołajów, dnia 15 lutego 1914.

L. cz. E. 3132/13 (3) (4729 2—3)

Edykt.

Dnia 6 kwietna 1914 o godz 9 przed południem odbędzie się sprzedaż realności lwh. 110, 117 i 122 ks. gr. gm. kat. Sechna.

Cena szacunkowa wynosi łącznie 10.909 kor. 50 h

Najniższa oferta wynosi 7289 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, dnia 10 lutego 1914

L. cz. E. 3442/13 (4270 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Powiatowej Kasy oszczędności w Gródku Jagiellońskim odbędzie się dnia 16 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie w biurze Nr. 9, licytacya realności lwh. 2 ks. gminy Tuczapy.

Nieruchomość ta oceniona została na 2000 kor.

Najniższa oferta wynosi 1333 kor. 34 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.

Jaworów, dnia 16 marca 1914.

L. cz. E. 676/13 (21) (2315 2—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 2-go kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, odbędzie się licytacya realności:

a) lwh. 568 i

b) lwh. 1766 gm. kat. Krasne, oraz

c) pgr. lk. 1114/1 z lwh. 568 gminy Krasne, której sprzedaż odbędzie się osobno, wraz z przynależnościami, składającemi się z ogrodzenia i 200 sztuk drzewostanu.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) na 750 kor.,

ad b) na 740 kor.,

ad c) na 260 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 500 kor.,

ad b) 493 kor. 34 h.,

ad c) 173 kor. 34 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Grzymałów, 18 lutego 1914

L. cz. E. 136/12 (47) (4686 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Galic. ziemskiego Banku kredytowego Tow. akc. we Lwowie zastąpionego przez adw. dr. E. Roińskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 13 maja 1914 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18, licytacya dóbr ziemskich Błyszczywody obj. lwh. 33 ks. gr. dla większych posiadłości prowadzonej przy tut. sądzie położonych w powiecie polit. żółkiewskim, składających się z parcel budowlanych, gruntowych i lasowych wraz z przynależnościami składającemi się z budynków mieszkalnych i gospodarskich wraz z gorzelnią rolniczą, tudzież młyna motorowego.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 307.000 kor., a w szczególności wynosi:

a) wartość gruntów wraz z budynkami i przynależnościami i gorzelnią rolniczą 249.866 kor. 67 h.,

b) wartość gruntów w obcem posiadaniu się znajdujących 14 854 kor.,

c) młyna zaś 42.204 kor., razem przeto 306.924 kor. 67 czyli w zaokrągleniu 307.000 koron.

Najniższa oferta wynosi 204.670 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 16.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 27 lutego 1914.

L. cz. E. 2641/13 (4) (4712 3—3)

Dnia 24-go marca 1914 o godzinie 8 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, licytacya całych realności:

a) lwh. 616 i

b) lwh. 660 gm. Świstelniki.

Cena szacunkowa wynosi:

a) lwh. 616 — 220 kor.,

b) lwh. 660 — 1850 kor.

Najniższa oferta wynosi:

a) co do lwh. 616 — 146 kor. 66 h.,

b) lwh. 660 — 1230 kor. 32 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Bursztyn, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. E. III. 2062/13 (4747 2—3)

Strona zobowiązana Berta Hirschhorn i Laura König.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej dr. Hermana Zeilera, adw. we Lwowie, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. III., na zasadzie warunków, które się niniejszem zatwierdza, licytacya następujących realności ks. gr. III. dz. m. Lwowa lwh. 353 (oznaczenie realności) pod lk. 4373/3 przy ul. Smerekowej pod l. or. 6 składa się z pbud. o powierzchni 396 m² i domu parterowego.

Wartość szacunkowa wynosi 23.760 kor.

Najniższa oferta 11.880 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd cywilny we Lwowie jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział III.

Lwów, dnia 28 lutego 1914.

(4682 3—3)

Sądowa Hala Aukcyjna

we Lwowie ul. Sądowa l. 7, godziny urzędowe tylko w dnie powszednie od godz. 8 rano do 12 w południe i od 2 popołudniu do 6 wieczór — w sobotę od 3 do 8 wieczór.

Licytacye.

A. w Hali sądowej:

Poniedziałek, 23 marca 1914 i wtorek, 24 marca 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite niedoręczalne przesyłki pocztowe i przedmioty znalezione w obrębie c. k. Zakładu pocztowego, a mianowicie: książki, ubrania, obrazy, rozmaite materyały i inne rzeczy.

Czwartek, 26 marca 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe, srebro stołowe, towary korzenne, parkiety.

Piątek, 27 marca 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe, nowe sypialnie, jadalnie i t. p., powozy i automobile.

Sobota, 28 marca 1914 o godzinie 4 po południu: rozmaite meble i sprzęty domowe, przybory do elektryczności.

B. Poza halą sądową:

Poniedziałek, 13 marca 1914:

a) o godzinie 9 rano przy ul. Kopernika l. 56: deski, brusy;

b) ul. Asnyka l. 9: sprzęty domowe i kasa;

c) o godzinie 10 rano przy ul. Stanisława l. 10 i ul. Szeptyckich l. 15: różne przybory instalacyjne, meble, sprzęty domowe, gramofon etc.

Wtorek, 24 marca 1914 o godzinie 9 rano:

a) na targowicy końskiej: konie;

b) przy ul. Weteranów l. 3: sprzęty domowe.

Czwartek, 26 marca 1914 o godzinie 9 rano:

a) przy ul. Janowskiej 107: wozy, maszyna do rębania drzewa;

b) ul. Inwalidów l. 19: karetka.

Piątek, 27 marca 1914 o godzinie 9 rano:

a) ul. Karola Ludwika l. 5: kasa ogniotrwała;

b) ul. Bema l. 12: kamienie.

Sprzedać się mające rzeczy mogą być oglądane w sądowej Hali aukcyjnej oraz na miejscu przed licytacyą.

Sądowa Hala aukcyjna c. k. Sądu powiatowego, Sekcya I.,

Lwów, dnia 19 marca 1914.

L. 4099/14 (4680)

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Czortkowie rozpisuje publiczną licytacyę celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego w okręgu dzierżawnym Husiatyn od dnia objęcia dzierżawy począwszy na okres lat 1914, 1915 i 1916, bezwarunkowo względnie na rok 1914, z warunkowem przedłużeniem kontraktu na rok 1915, względnie 1916.

Licytacya ta odbędzie się dnia 6 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Czortkowie.

Każdy mający chęć licytowania ma złożyć jako wadyum 10 proc. ceny wywołania.

Do dzierżawy przypuszcza się każdego, kto wedle ustawy nie jest wykluczony od zawierania kontraktów.

Zastępcy mają się wykazać przy licytacyi pełnomocnictwem sądownie lub notaryalnie uwierzytelnionem.

Bliższe warunki licytacyi, jakoteż wykaz 18 miejscowości należących do powyższego okręgu dzierżawnego, można przejrzeć w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Czortkowie, tudzież w c. k. Nadzorach straży skarbowej.

Cena wywołania wynosi 812 kor. 50 h., a wadyum 82 kor.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Czortków, dnia 11 marca 1914.

L. cz. E. 8249/13 (4793)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Banku zaliczkowego w Bołszowcach, odbędzie się dnia 6 go kwietnia 1914 o godzinie 9 30 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie warunków licytacyjnych, które się zatwierdza, licytacya realności lwh. 142 ks. gr. Dorohów, w skład której wchodzi pb. lk. 151 i pgr. lk. 129 ogród, na pb. lk. 151 stoi dom i stodoła.

Wartość szacunkowa wynosi 1110 kor.

Najniższa cena wynosi 786 kor. 67 h.

Do realności lwh. 142 ks. gr. gm. Dorohów należą następujące przynależności: a to płot i studnia betonowa, oszacowane na 70 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Halicz, dnia 19 lutego 1914.

L. cz. E. 4779/13 (4843 1—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Rachmiela Kahanego, kupca w Bolechowie, odbędzie się dnia 15 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2 licytacya:

a) połowy realności obj. lwh. 505 ks. gr. Zaderewacz, składającej się z roli i łąki łącznego obszaru 39 arów 78 m²,

b) 1/8 części realności obj. lwh. 506 tejże księgi składającej się z łąki i roli obszaru łącznie 1 ha. 22 a.,

c) 2/8 części realności obj. lwh. 507 ks. gr. tej samej gminy, złożonej z jednej parceli ogrodów, reszty roli i pastwiska.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) 1/2 realności obj. lwh. 505 na 100 kor.,

ad b) 1/8 cz. realności lwh. 506 na 130 kor.,

ad a) 2/8 cz. realności lwh. 507 na 1164 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad a) 66 kor. 66 h.,

ad b) 86 kor. 66 h.,

ad c) 776 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bolechów, 3 marca 1914.

L. cz. E. XI. 6264/13 (7) (4837 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności miasta Tarnopola, odbędzie się dnia 24-go kwietnia 1914 o godzinie 9·30 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 5401 ks. gr. Tarnopol, pgr. lk. 1489,

b) lwh. 4117 ks. gr. Tarnopol, pgr. 1488,

c) lwh. 6311 ks. gr. Tarnopol, pgrnt. 3259,

d) lwh. 5565 ks. gr. Tarnopol, pgrnt. 1648,

e) lwh. 5902 ks. gr. Tarnopol, pbud. 1068/1 i budynki.

Wartość szacunkowa:

ad a) 570 kor.,

ad b) 1300 kor.,

ad c) 2000 kor.,

ad d) 1000 kor.,

ad e) 5084 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 380 kor.,

ad b) 866 kor. 67 h.,

ad c) 1333 kor. 33 h.,

ad d) 666 kor. 67 h.,

ad e) 2542 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział XI.

Tarnopol, dnia 24 lutego 1914.

L. cz. E. 3305/12 (3) (4790)

Edykt licytacyjny.

Dnia 2 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya realności lwh. 35 ks. gr. gm. kat. Boniowice.

Najniższa oferta 1520 kor.

Warunki licytacyjne normalnie ustalone i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dobromil, dnia 12 lutego 1914.

L. cz. E. 1904/13 (4846)

Edykt relicytacyjny.

Dnia 9 kwietnia 1914, o godzinie 11 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym biuro Nr. 28 licytacya realności lwh. 632 gm. Wołochy.

Realność tę oszacowano na 406 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 258 kor. 50 h.

Warunki licytacyjne oraz inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 29.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brody, dnia 4 marca 1914.

L. cz. E. 5433/13 (7) (4844)

Edykt licytacyjny.

Dnia 9 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym biuro Nr. 28 licytacya realności 14/48 lwh. 77, 14/96 lwh. 78, lwh. 100, 580 i 588.

Realność tę oszacowano:

a) 2141 kor. 23 h.,

b) 248 kor. 15 h.,

c) 483 kor. 50 h.,

d) 2897 kor. 97 h.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:

a) 1427 kor. 48 h.,

b) 165 kor. 43 h.,
c) 322 kor. 33 h.,
d) 1931 kor. 98 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brody, dnia 18 lutego 1914.

L. cz. E. 1559/13 (4870)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Jakóba Jettera w Burczycach nowych odbędzie się dnia 10 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5, licytacya następujących realności gminy Knihynice:

a) lwh. 36 wartości szacunkowej 10.211 kor. 08 h.,

b) lwh. 126 wartości szacunkowej 1195 kor. 25 h.

Najniższa oferta poniżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi:

ad a) 6807 kor. 38 h,
ad b) 796 kor. 82 h.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rudki, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. E. 1130/13 (7) (4869)

Strona zobowiązana Hesch Wiesen w Rozwadowie.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Mojżesza Zangena w Rozwadowie, odbędzie się dnia 31 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 2 ks. gr. Rozwadów.

Wartość szacunkowa 4350 kor.
Najniższa oferta 2175 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tab., wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze oddz. kancel. Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rozwadów, dnia 8 stycznia 1914.

L. cz. E.2088/13 (16) (4840 1—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Spółki pożyczkowej w Bełzie, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 8 przed południem w biurze Nr. 9, na zasadzie sądowej zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 16/20 267 ks. gr. Bełz składającej się z lpbud. Całość o obszarze 8 ar. 06 s. kw., na której stoi dom parterowy murowany o 6 pokojach, 1 sieni, częścią gontem a częścią dachówką kryty,

b) lwh. całej 971 ks. gr. Bełz składającej się z 1 pgr. o obszarze 1 ar. 73 kw. m.

Wartość szacunkowa:
ad a) 8004 kor. 80 h.,
ad b) 1730 kor.

Najniższa oferta:
a) 4205 kor. 60 h.
b) 865 kor.

Do realności lwh. 267 tej samej ks. gr. należą następujące przynależności: sztachety drewniane, parkan z bramą i furtką, studnia, wychodki drewniane, 4 kasztany i 2 akacye oszacowane na 406 kor. 40 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokół oceniania itd.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie tut., w oddz. kanc. w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 23 lutego 1914.

L. cz. E. 4986/13 (4859)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Mechla Katza kupca w Jabłonowie odbędzie się dnia 16 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności: lwh. 484/1376 i 3/448 części 74 ks. gr. Lucza pb. 213 i pgr. 1084, 1085, 1086, 1087, 1088, 1080 i 1089/1.

Wartość szacunkowa 5586 kor.
Najniższa oferta 3830 kor. 66 h.

Do realności lwh. 75 ks. gr. Lucza należą następujące przynależności: stajnia, komora, chlew i drzewa owocowe oszacowane na 160 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jabłonów, dnia 12 marca 1914.

L. cz. E. 6919/13 (9) (4798)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Hani Romanko żony Piotra w Horodence, odbędzie się dnia 23 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 30 na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya realności: lwh. 3865 ks. gr. Horodenka cała realność złożona z pb. lk. 553/1 Nd. 1430 i pgr. lk. 982/2 ogród.

Wartość szacunkowa 1550 kor.
Najniższa oferta 1063 kor. 38 h.

Do realności lwh. 3865 ks. gr. Horodenka należą następujące przynależności: 10 drzew owocowych, 6 akacyj i mur oszacowane na 45 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 12 lutego 1914.

L. cz. E. 926/13 (8) (4876)

Edykt licytacyjny.

Dnia 7 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tut. licytacya:

a) realności lwh. 36 gminy Olszyny, składającej się z pbud, na których stoją budynki gospodarcze i pgrunt. lk. 1152 drogę stanowiącej o powierzchni 74 s,

b) połowy realności lwh. 83 gm. Olszyny objętej, składającej się z pgr. lk. 1152 drogę stanowiącej o powierzchni 74 s.

Cena szacunkowa:
ad a) 4660 kor.,
ad b) 20 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 3108 kor.,
ad b) 14 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Wojnicz, dnia 24 lutego 1914.

L. cz. E. 4212/13 (12) (4845)

Edykt licytacyjny.

Dnia 9 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tut. w biurze Nr. 28, licytacya realności lwh. 678 gm. Wołochy.

Realność ta oceniona została na 2025 kor. 82 h.

Najniższa cena poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1383 kor. 88 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przeglądnąć można w sądzie tut. w biurze Nr. 29.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brody, dnia 28 lutego 1914.

L. cz. E. 7631/13 (5) (4795)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Mendla Adlera, odbędzie się dnia 9 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 26. na zasadzie warunków licytacyjnych, które się zatwierdza, licytacya następujących realności:

a) 2/9 części lwh. 249 ks. gr. Delejów w skład której wchodzi pg. lk. 1047/29 las,

b) lwh. 337 ks. gr. Delejów, w skład której wchodzi pbud. lk. 91/3 na której stoi dom, stajnia i stodoła, tudzież z ogrodu i ról.

Wartość szacunkowa:
ad a) 222 kor. 22 h.,
ad b) 3070 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 148 kor. 14 h.,
ad b) 2090 kor. 67 h.

Do realności lwh. 337 ks. gr. gm. Delejów należą następujące przynależności: a to 3 gruszki, 3 czereśnie, 3 jabłonie, 15 śliw, oraz płot oszacowane na 66 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 19 lutego 1914.

L. cz. E. 5586/13 (4807)

Edykt licytacyjny.

Dnia 14-go kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29, odbędzie się licytacya realności lwh. 58 gminy Smodna, około 1/2 morga dobrej roli z domem mieszkalnym i karmnikiem.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1270 kor.

Najniższa cena wynosi 847 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Kosów, dnia 27 lutego 1914.

L. cz. E. 3198/13 (13) (4868)

Strona zobowiązana Józef Woźnik w Majdanie zbyd.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Herscha Rozenzweiga w Rozwadowie, odbędzie się dnia 14-go kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 60 ks. gr. Majdan zbyd., pbud. 7/1 z domem mieszkalnym i budynkami gospodarczemi, pgr. 83/1, 83/2 ogród i 279/11 rola.

Wartość szacunkowa 2375 kor.
Najniższa oferta wynosi 1583 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd tut. jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Koszta oszacowania wynoszą 18 kor. 98 h.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział V.
Rozwadów, dnia 9 lutego 1914.

Ч. сп. E. 858/13 (5) (4649 1—3)

Едикт лїцитацийний.

На жаданє Товариства задаткового в Комарні, заступленого через адв. др. Печерского, відбуде ся 7 мая 1914, о годинї 10 перед полуднем, в суді низше виміненім в бюрі ч. 22 в Комарні, лїцитация реальности обнятої вгч. 124 кн. ґр. гром. Погірцї, з вилученєм парц. ґр. чк. 2423/2, становлячої цвинтар гр. кат. а також 1/4 часть реальности обнятої вгч. 404 кн. гр. тоїж громади, становлячої сїльске господарство ґрунтове враз з приналежностями, складаючих ся з хати і комірки.

Нерухомости згадані виставлені на лїцитацию суть оцїнені а то:

1. реальність вгч. 124 (окрім парц. ґрунт. ч. кат. 2423/2 на 2302 кор. 88 сот. а приналежности на 600 кор.,

2. 1/4 часть реальносту вгч. 404 на 61 кор. 54 сот.

Найнизша цїна виносить:
ad 1. — 1536 кор.,
ad 2. — 42 кор., понизше тої цїни продаж не прийде до цїни.

Варункі лїцитацийні, котрі рівночасно затверджують і відносячі ся до тих нерухомостий документа (витяг гіпотечний, витяг катастральний, протоколи оцїненя і т. д.), може кождий маючий охоту купити переглянути підчас годин урядових в суді низше виміненім в бюрі ч. 22.

Такі права супротив котрих отся лїцитация булаби недопускаема, належить зголосити до суду найпізнїйше при зазначенім терміні лїцитацийнім, інакше домаганя того року що до самої нерухомости не моглиби вже бути з успіхом піднесені.

Тоті особи, для котрих які права або тягарі на повисших нерухомостях вже тепер істнують, або в току поступованя лїцитацийного повстануть, завідомлені будуть о дальших кроках того поступованя лишень через прибитє на таблици судовій, если не мешкають в округі суду низше виміненого і не вкажуть тому суду судови повновласника до доручень в осїдку суду замешкалого.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ III.
Комарно, дня 22 вересня 1913.

Ч. сп. Е. 2361/13 (4) (4805)

Оголошенє переторгу.

На попиранє Каси задаткової в Камінцї струм., заступленого через адв. др. I Прессера в Камінцї струм., відбуде ся дня 15 цьвітня 1914 перед полуднем о 10 годині в низше означенім суді, комната ч. 19 переторг:

а) половини реальности обнятої вик. гіп. ч. 425 кн. гр. гром. кат. Язениця польс. складаючої ся з п. гр. ч. 2130 ріля,

б) 1/4 части реальности вик. гіп. ч. 426 кн. гр. громади Язениця польс. складаючої си з п. гр. ч. 2132 лука,

в) 1/4 і 3/8 з 24 части вик. гіп. ч. 738 кн. гр. громади Язениця польс. складаючої ся з п. гр. ч. 2125 пасовиско, п. гр. ч. 2126 і 2127 лука.

Продати ся маючі недвижимости суть оцїнені:
ad а) 140 кор.,
б) 212 кор. 32 сот,
в) 1010 кор.,

Найнизша подача виносить:
ad а) 93 кор. 32 сот.,
б) 141 кор. 66 сот.,
в) 673 кор. 32 сот., понизше тої квоти не відбуде ся продаж.

Условія переторгу і грамоти відносячі ся до недвижимости (витяг гіпотечний, витяг катастральний протоколи оцїненя і т д), могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 31 підчас годин урядових.

Права, через котрі лїцитация булаби недопустимою, належить зголосити в суді найпізнїйше на лїцитацийнім терміні перед лїцитациєю, бо інакше вже не буде можна їх піднести що до тої недвижимости.

О дальшім перебігу лїцитацийного поступованя повідомляти ся буде оголошеним на таблици судовій ті особи, для котрих під той час на недвижимостях є права або тягарі установлені або в часї лїцитацийного поступованя будуть установлені а то в разї, колиби ті особи анї не мешкали в окрузї підписаного суду, анї не вказали поіменно повновластника для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ III.
Камінка стр., дня 26 сїчня 1914.

L. cz. E. 2349/13 (5) (4861)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Lei Schwarzwald w Dobrotworze, odbędzie się dnia 15 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, licytacya:

a) całej realności lwh. 448 ks. gr. gm. Kamionka strum., składającej się z pb. 103/1 96 dom,

b) całej realności obj. lwh. 2293 ks. gr. gm. Kamionka str., składającej się z pb. 103/2, 96 dom.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione a to:

ad a) na 3480 kor.,

ad b) 1920 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 1740 kor.,
ad b) 960 kor.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych realności dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 31.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kamionka strum., dnia 10 lutego 1914.

Ч. сп. Е. VII. 5836/13 (4847)

Оголошенє переторгу.

На попиранє Кредитового товариства „Самопомоч" в Коломиї, заступленого через адв. др. Дудикевича, відбуде ся 27 мая 1914 о 10 годині перед полуднем в низше означенім суді, комната ч. 2 переторг:

а) реальности вик. гіп. 583 громади Яблониця,
б) реальности вик. гіп. 541 громади Яблониця,
в) 1/3 части реальности вик. гіп. 134 громади Яблониця з приналежитостию, описане в протоколі оціненя.

Продати ся маючі недвижимости суть оцінені:
ad а) на 160 кор.,
б) на 4555 кор.,
в) на 326 кор. 67 сот.,
приналежність ad б) на 745 кор.
Найнизша подача виносить:
ad а) 106 кор. 67 сот.,
б) 3036 кор. 67 сот.,
в) 217 кор. 78 сот., понизше тої квоти не відбуде ся продаж.
Дальші кошта вірителя означує ся на 51 кор. 01 сот.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ VII.
Делятин, дня 12 марта 1914.

L. cz. E. 6494/13 (8) (4788)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Lewka Mehlera w Chrzanowie, odbędzie się dnia 26 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 2, lwh. 1513 ks. gr. Chrzanów gospodarstwo wiejskie.

Wartość szacunkowa 6230 kor. 50 h.
Najniższa oferta 4152 kor. 67 hal.
Do realności powyższej należą następujące przynależności: dom z kamieni i cegieł murowany oszacowane na 4000 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Chrzanów, dnia 23 lutego 1914.

L. cz. E. 2126/13 (4787 1—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Hammera odbędzie się dnia 15 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2 licytacya całej realności objętej lwh. 455 ks. gr. gminy kat. Tiapcze składającej się z pa c. bud. o powierzchni 3 ar. 31 m.² zabudowanej chatą i stajnią z drzewa oraz częścią z pastwiska częścią z gruntu ornego o łącznej powierzchni 56 arów 17 m.² wraz z przynależnościami składającemi się z ogrodzenia.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na kwotę 1650 kor., przynależności zaś na 10 kor.

Najniższa cena wynosi 1106 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Bolechów, 3 marca 1914.

L. cz. E. III. 5309/13 (4838 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy zaliczkowej w Jeziernej, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 429 ks. gr. Kokutkowce z parc. gr. lkat. 1362,

b) lwh. 1/2 z 1/2 z 600/2400 lwh. 187 ks. gr. Kokutkowce pgr. lk. 1415, 1417, 1420, 1421, 1423, 1424, 1426, 1427, 1428/1, 1428/2, 1429/1, 1429/3, 1430, 1431, 1432/1, 1432/2, 1433, 1434, 1435/1, 1435/2, 1435/3, 1435/4, 1437/1, 1437/2, 1437/3, 1437/4, 1437 5, 1438, 1439, 1440/1, 1440/2, 1440/3, 1440/4, 1441, 1442, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448/1, 1448/2, 1452, 1455/1, 1453/1, 1453/2, 1453/3, 1453/4, 1454, 1455, 1456, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462/1, 1462/2, 1463/1, 1463/2.

Wartość szacunkowa:
ad a) 700 kor.,
ad b) 185 kor. 76 h.
Najniższa oferta:
ad a) 466 kor. 66 h.,
ad b) 123 kor. 32 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 27.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 16 lutego 1914.

L. cz. E. 2607/13 (4808)

Edykt licytacyjny.

Dnia 31 marca 1914 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 16 sądu tutejszego licytacya:

a) całej realności lwh. 1486 gminy Lubaczów,
b) połowy realności lwh. 3519 gminy Lubaczów,
c) całej realności lwh. 3514 gm. Lubaczów i
d) całej realności lwh. 3734 gminy Lubaczów.

Realności powyższe oceniono:
ad a) na 1586 kor.,
ad b) na 194 kor.,
ad c) na 7300 kor.,
ad d) na 270 kor.
Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:
ad a) 1057 kor. 32 h.,
ad b) 129 kor. 32 h.,
ad c) 4866 kor. 66 h.,
ad d) 180 kor.

Warunki licytacyjne oraz inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Lubaczów, dnia 22 lutego 1914.

L. cz. E. VII. 2980/13 (5) (4834)

Edykt licytacyjny.

Dnia 4 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacya realności lwh. 364 i 363 gm. Rzędzin.

Realności te oszacowane zostały:
a) lwh. 364 na 2825 kor. 06 h.,
b) lwh. 363 na 1400 kor. 82 h.
Najniższa oferta wynosi odnośnie do lwh. 364 kwotę 1883 kor. 38 h., do lwh. 363 kwotę 933 kor. 88 h.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Tarnów, 2 marca 1914.

L. cz. E. 3731/13 (4872)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek małoletniej Stefanii Stopczyk zastąpionej przez opiekuna Jana Stembalskiego w Podhajczykach odbędzie się dnia 27 marca 1914 o godz. 9 przed południem, w biurze Nr. 5 licytacya 1/9, 1/44 i 17/2016 części realności wyk. hip. l. 390 gminy Podhajczyki.

Wartość szacunkowa 3664 kor. 33 h.
Najniższa oferta 2442 kor. 89 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rudki, dnia 21 lutego 1914.

L. cz. E. 97/14 (7) (4789)

Strona zobowiązana Franciszek i Małgorzata Moskałowie.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Emanuela Mandelbauma w Chrzanowie, odbędzie się dnia 9 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 2, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

lww. 337 gospodarstwo wiejskie,
lwh. 520 „ „
lwh. 567 „ „
lwh. 617 „ „
połowa lwh. 80 gospodarstwo wiejskie,
82/96 lwh. 774 „ „

Wartość szacunkowa:
ad a) 4237 kor.,
ad b) 700 kor.,
ad c) 1671 kor. 38 hal.,
ad d) 280 kor. 24 hal.,
ad e) 348 kor.,
ad f) 238 kor. 62 hal.
Najniższa oferta:
ad a) 2824 kor. 67 hal.,
ad b) 466 kor. 67 hal,
ad c) 1114 kor. 26 hal.,
ad d) 186 kor. 83 hal.,
ad a) 232 kor.,
ad f) 159 kor. 08 hal.

Do realności lwh. 337 ks. gr. Żarki należą następujące przynależności: dom gospodarczy, zaś do realności lwh. 80 tejże gm. stodoła, których wartość uwzględniono już wyżej.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Chrzanów, dnia 2 marca 1914.

L. cz. E. 124/13 (10) (4693)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie, w sądzie niżej wymienionym, odbędzie się dnia 6 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 51, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya:

lwh. 1102 ks. tab. tut. sądu Smarzowa z przyległościami Smarzówka i Łazy.

Wartość szacunkowa 423.041 kor.
Najniższa oferta 282.027 kor. 32 hal.

Do majętności lwh. 1102 ks. tab. należą następujące przynależności inwentarz żywy 26 krów, 8 jałówek, 1 buhaj, 1 ogierek i t. d., inwentarz martwy: 6 wozów roboczych, 1 młócarnia i t. d. oszacowane na 12.837 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.
Jasło, dnia 16 lutego 1914.

L. cz. E. 616 12 (27) (4791)

Edykt licytacyjny.

Dnia 2 kwietnia 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya realności lwh. 328 ks. gr. gm. kat. Posada nowowiejska.

Cena szacunkowa 7890 kor.
Najniższa oferta 5358 kor.

Warunki licytacyjne normalnie ustalone i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Dobromil, dnia 6 lutego 1913.

L. cz. E. 1749/12 (12) (4783 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Zakładu kredytowego w Bełzie, Kasy zaliczkowej w Krystynopolu i Izraela Herscha Friedera w Bełzie, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 9 na zasadzie sąd. zatwierdzonych warunków licytacya realności:

lwh. 188 ks. gr. Wierzbiąż składającej się z 8 pgr. i 1 pbud. o łącznym obszarze 4 morgi 162 sążⁿ wraz z domem, stodołą, stajnią i spichlerzem słomą kryte.

Wartość szacunkowa 10.640 kor.
Najniższa oferta 6426 kor. 67 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Bełz, dnia 6 marca 1914.

L. cz. E. 1662/13 (10) (4865)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Maryi Kordon w Bystrowicach, odbędzie się dnia 28 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze karnem, licytacya realności:

lwh. 105 cała realność,
lwh. 261 cała realność,
lwh. 263 połowa realności.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę ocenione:
ad 1. na 257 kor. 14 hal.,
ad 2. na 942 kor. 86 hal.,
ad 3. na 10 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad 1. 171 kor. 43 hal.,
ad 2. 628 kor. 58 hal.,
ad 3. 6 kor. 67 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Pruchnik, dnia 15 marca 1914.

L. cz. E. 9678/13 (4794)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa kredytowego w Bołszowcach, odbędzie się dnia 16 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

1/2 lwh. 394, w skład której wchodzą pastwiska i rola ks. gr. Kończaki.

Wartość szacunkowa 305 kor.
Najniższa oferta 203 kor. 34 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 20 lutego 1914.

L. cz. E. 73/14 (6) (4817)

Edykt licytacyjny.

Dnia 22 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej podpisanym w biurze Nr. 2 odbędzie się licytacya:

1. realności lwh. 328 gminy Gorzyce składającej się z pgr. o powierzchni 32 ar. 33 m².,
2. realność lwh. 812 gminy Gorzyce, składającej się z pgr. o powierzchni 24 ar. 35 m²,
3. realność lwh. 1094 gminy Gorzyce, składającej się z pgr. o powierzchni 14 ar. 80 m².

Nieruchomość tę oszacowano:
ad 1. na 1167 kor.,
ad 2. na 674 kor.,
ad 3. na 411 kor.
Najniższa oferta:
ad 1. 778 kor.,
ad 2. 449 kor. 40 hal.,
ad 3. 274 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Dokumenta powyższe można przejrzeć w biurze Nr. 4.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Tarnobrzeg, 13 marca 1914.

L. cz. E. 5386/13 (6) (4799)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Natana Borala kupca w Horodence, odbędzie się dnia 23 kwietnia 1914 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

lwh. 36 połowa realności złożonej z pgrt. 705 ks. gr. Repużyńce,
lwh. 243 połowa realności złożonej z pgrt. 103/3 ks. gr. Chmielowa,
lwh. 211 cała realność złożona z pb. 79/1 i pgr. 61/1 gm. Czernelica.

Wartość szacunkowa:

ad 1. 40 kor.,
ad 2. 70 kor.,
ad 3. 1100 kor.
Najniższa oferta:
ad 1. 26 kor. 86 hal.,
ad 2. 46 kor. 66 hal.,
ad 3. 763 kor. 32 hal.

Do realności lwh. 211 ks. gr. Czernelica, należą następujące przynależności: 12 drzew owocowych, 1 smerek i mur z kamienia oszacowane na 45 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 26 stycznia 1914.

L. cz. E. 6880/13 (6) (4857)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Markusa Schwarza kupca w Horodence, odbędzie się dnia 14 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 5984 ks. gr. Horodenka, połowa realności złożonej z pbud lk. 1863 i pgrnt. lk. 1163/41.

Wartość szacunkowa 2559 kor.

Najniższa oferta 1289 kor. 50 h.

Do realności lwh. 5984 ks. gr. Horodenka należą następujące przynależności: siatka druciana, oszacowane na 40 kor., z czego połowa 20 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 7 marca 1914.

L. cz. E. 1169/12 (32) (4866)

Edykt relicytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Berla Drocka, kupca w Radziechowie i Chaima Ozyasza Fränkla, kupca w Witkowie nowym, zastąpionego przez adw. dr. Charaka w Radziechowie, odnośnie do ts. prawomocnej uchwały z dnia 3 lutego 1914 E. 1169/12 (31), odbędzie się dnia 23 kwietnia 1914 o godzinie 11 przed południem, w biurze Nr. II. tut. sądu, na zasadzie uchwałą ts. z 18 marca 1913 E. 1169/12 (14) zatwierdzonych warunków relicytacya realności obj. lwh 247 ks. gr. gm. Kulików, składającej się z pgr. łąka o przestrzeni 1 h. 81 a. 92 m.

Wartość szacunkowa 425 kor.

Najniższa oferta po myśli przepisu § 154 ord. egz. połowa wartości szacunkowej t. j. kwota 212 kor. 50 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oszacowania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w kancelaryi ts. Oddziału II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radziechów, dnia 7 marca 1914.

L. cz. E. XXVI. 1795/13 (4849)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Jonasa Klarmana w Drohobyczu, odbędzie się dnia 24 kwietnia 1914 o godz. 11 przed południem w biurze Nr. 78, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności ks. gr. Hubicze lwh 301 grunt orny i łąki obszaru 1 morga 218 m², z budynkami i przynależytościami.

Wartość szacunkowa wynosi 3234 kor.

Najniższa cena wynosi 2156 kor.

Do realności lwh. 301 ks. gr. Hubicze należą następujące przynależności: studnia murowana, oceniona na kwotę 100 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Koszty ułożenia i przedłożenia warunków ustala się na 7 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XXVI.
Drohobycz, 21 lutego 1914.

Do L. Nam. VIII. c. 910/1 (4754 1—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy 16 galarów i 16 łodzi dla robót regulacyjnych na rzece Dniestrze w obrębie c. k. Kierownictwa regulacyi Dniestru odbędzie się dnia 6 kwietnia 1914 o godzinie 12 w południe publiczna rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie regulacyi Dniestru w Stanisławowie.

Ogólne i szczegółowe warunki tej dostawy wyłożone będą do przejrzenia w godzinach urzędowych w c. k. Kierownictwie regulacyi Dniestru w Stanisławowie.

Oferty, sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 kor. i we wadyum wysokości 400 kor., należy składać w Ekspozyturze c. k. Kierownictwa regulacyi Dniestru w Zaleszczykach do godziny 12 w południe dnia wyżej oznaczonego.

Wadyum ma być złożone przed licytacyą w c. k. Urzędzie podatkowym w Stanisławowie, a to w gotówce lub w pupilarnych papierach wartościowych, odpowiadających co do jakości postanowieniom rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 30 grudnia 1909 Dz. u. p. Nr. 9 z roku 1910, a dotyczący kwit urzędowy ma być dołączony do oferty.

W ofercie sporządzonej ściśle według poniżej podanego wzoru mają być podane cyframi i słowami żądane ceny jednostkowe za jeden galar każdego typu i jedną łódź obydwu typów z osobna.

Oferty wniesione po godzinie 12 w południe oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie albo niezaopatrzone znaczkiem stemplowym lub w wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany, lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 17 marca 1914.

(Wzór oferty.)

(Stempel 1 korona)

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w terminie do końca maja 1914 dostarczyć dla robót regulacyjnych na Dniestrze w obrębie Ekspozytury c. k. Kierownictwa regulacyi Dniestru w Zaleszczykach szesnaście galarów i szesnaście łodzi.

Żądam (my) za jeden galar typu I. . . . kor. . . hal. słownie . . . . , za jeden galar typu II. . . . . kor. . . hal. słownie . . . . , za jeden galar typu III. . . . . kor. . . hal. słownie . . . . , za jeden galar typu IV. . . . kor. . . słownie . . . . , za jedną łódź pionierską większą . . . . kor. . . hal. słownie . . . . , za jedną łódź pionierską mniejszą . . . kor. . . hal. słownie . . . .

Warunki licytacyjne znam (my) dokładnie i poddaję (my) się im bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .

W . . . . dnia . . . marca 1914.
(Podpis i miejsce zamieszkania.)

L. cz. E. 4381/13 (4803)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Markusa Schwarza, kupca w Horodence, odbędzie się dnia 23 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie nininiejszem zatwierdzonych warunków licytacya realności: lwh. 17 ks. gr. Ol. Kornów cała, złożona z pb. 66/1 z chatą, z pgrt. 6/1, 320, 400.

Wartość szacunkowa 2065 kor.

Najniższa oferta 1040 kor.

Do realności lwh. 17 ks. gr. Ol. Korniów należą następujące przynależności: wiadro i koło oszacowane na 15 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 10 marca 1914.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 290/14 (4620 2—3)

Obwieszczenie.

C. k. Izba notaryalna w Krakowie wzywa niniejszem po myśli § 29 ust. not. o oby interesowane, roszczące sobie pretensye do kaucyi urzędowej ś. p. Juliana Sporna, c. k notaryusza w Podgórzu, za czasów jego urzędowania:

w Radłowie od 6 października 1876 do 28 maja 1886,

w Kętach od 30 maja 1886 do 12 sierpnia 1911,

w Podgórzu od 12 sierpnia 1911 do 19 marca 1913, — aby pretensye te w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego (trzeciego) zamieszczenia tego obwieszczenia w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ licząc, tem pewniej do c. k. Izby notaryalnej w Krakowie zgłosiły — ile że po bezskutecznym upływie zakreślonego terminu, bez względu na ich pretensye, kaucya powyższa od węzła kaucyjnego zwolnioną i prawomocnym właścicielom wydaną zostanie.

C. k. Izba notaryalna.
Kraków, dnia 16 marca 1914.

L. Pr. 689/18 P. 14 (4543 2—2)

Obwieszczenie.

Prezydent c. k. Sądu krajowego wyższego we Lwowie zamianował na mocy § 301 proc. karn. dla drugiej zwyczajnej z dniem 4 maja 1914 o godzinie 9 przed południem rozpocząć się mającej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1914 przy c. k. sądzie obwodowym w Czortkowie przewodniczącym sądów przysięgłych: c. k. radcę Dwolu i Prezydenta sądu obwodowego Andrzeja Loreka i zastępcami przewodniczącego: c. k. Wiceprezydenta sądu obwodowego Ignacego Dzerowicza, c. k. radców sądu krajowego wyższego Józefa Radzichowskiego i Mieczysława Ignacego Wiszniewskiego i c. k. radców sądu krajowego: Józefa Gailhofera, Jana Smó'skiego. Jana Sosenko, dr. Łukasza Zenona Rogalskiego, Eustachego Dudrowicza, Dyonizego Niementowskiego, Filareta Grabowieńskiego i Józefa Paara.

Prezydyum c. k Sądu obwodowego.
Czortków, dnia 14 marca 1914.

L. cz. C. VII 184/14 (4677)

Edykt.

Przeciw Rozalii Strepko, Maryannie Dobrzańskiej, Janowi Strepko, Mikołajowi Strepko i Anastazyi Koszulińskiej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego S. II. we Lwowie przez Leontynię Sadlewską w Znieseniu pozew o uznanie prawa zastawn dla kwoty 75 złr. 50 ct.

Na podstawie pozwu wyznacza się rozprawę na dzień 14 kwietnia 1914, o godzinie 9 przed południem, sala 7.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. dr. Michała Wassunga, adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy Sekcya II. Oddział VII.
Lwów, dnia 12 marca 1914.

C. k. Namiestnictwo galicyjskie.

L. XV. c. 979/21 (4615)

WYKAZ

przedłużeń czasu pracy w zakładach fabrycznych w IV. kwartale 1913.

Pozycya	Władza przyzwalająca	Nazwisko właściciela fabryki względnie firmy	Rodzaj przedsiębiorstwa	Miejsce zatrudnienia	Czas trwania dozwolonej względnie zgłoszonej ponad normalny jedenasto-godzinny czas pracy (½ | 1 | 1½ | 2 | 2½ | 3 | 3½ | 4 | 4½ godzinnego czasu pracy)	Podanie dni kalendarzowych, na które rozciągały się oznaczone w rubr. IV. godziny nadobowiązkowe	Podanie gałęzi przedsiębiorstwa, na którą żądano przedłużenia czasu pracy	Ogólna ilość robotników zajętych we fabryce	Liczba robotników przeznaczonych do nadobowiązkowej pracy	UWAGI
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	C. k. Starostwo w Łańcucie	Akcyjne Towarzystwo dla wyrobów sukienniczych we Lwowie	Fabryka wyrobów tkackich i sukienniczych	Rakszawa	3 godziny dziennie	Od 10 listopada do 2 grudnia 1913	1) dział ruchu 2) przędzalnia 3) tkalnia	200	60	
2	C. k. Starostwo w Skolem	Akcyjne Towarzystwo dla wyrobu zapałek „Helios“ w Skolem	Wyrób zapałek	Skole	3 i pół godziny dziennie w poniedziałki, środy i piątki	W następujące dni: 28 listopada, 1, 3, 5, 10, 12, 15 i 17 grudnia 1913	Wyrób zapałek			
3	Magistrat miasta Krakowa	C. k. uprz. fabryka maszyn „L. Zieleniewski“ w Krakowie Towarzystwo akcyjne	Fabryka maszyn, odlewarnia i kotlarnia	Kraków	1 godzinę	Od 18—20 listopada i od 4—24 grudnia 1913	Slusarnia, tokarnia, kotlarnia, mostownia	422	145	
4	C. k. Starostwo w Białej	Firma Karol Hess i Synowie	Fabryka sukna	Biała	1 i pół godziny dziennie przez trzy tygodnie	Od 11 listopada do 2 grudnia 1913	Apretura	110	22	

Lwów, dnia 14 marca 1914.

Z c. k. Namiestnictwa.

Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski w. r.

L. cz. C. II. 116/13 (4640 3—3)

E d y k t.

Przeciw Schulimowi Wagschal, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Józefa Boczara pozew o wykreślenie prawa zastawu.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 29 grudnia 1914, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw nieobecnego ustanawia się p. adwokata dr. Dobrowolskiego w Brzozowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brzozów, dnia 24 listopada 1913.

L. Prez. 925 (18 L./14) (4627 3—3)

O b w i e s z c z e n i e.

Pan Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował na mocy § 301 proc. karnej dla II. zwyczajnej kadencyi posiedzeń Sądów przysięgłych w roku 1914 przy c. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu — c. k. radcę Dworu jako Prezydenta tegoż sądu dr. Włodzimierza Kozickiego przewodniczącym, a c. k. Wiceprezydenta Konstantego Onyszkiewicza, nadradców Konstantego Mironowicza, Stanisława Gałeckiego, dr. Maurycego Morgenrotha, tudzież radców Emiliana Kobrzyńskiego, Klemensa Zahradnika i Jana Curkowskiego — zastępcami przewodniczącego sądów przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencyi rozpoczną się dnia 4 maja 1914, o godzinie 8 rano.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 14 marca 1914.

L. cz. C. I. 104/14 (2) (4742)

E d y k t.

Przeciw Teodorowi Bukowskiemu ze Starejropy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Starejsoli przez Michała Bukowskiego pozew o 255 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 9 kwietnia 1914, o godzinie 3·30 po południu, w tut. sądzie biuro Nr. 6.

Celem strzeżenia praw Teodora Bukowskiego, ustanawia się p. Artura Tyrzeckiego subst. c. k. notaryusza w Starejsoli kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Starasól, dnia 18 marca 1914.

L. cz. C. IX. 265/14 (1) (4715)

E d y k t.

Przeciw Mikołajowi Kłym, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu przez Michajła Naścioszyna pozew o 300 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 6 kwietnia 1914, o godz. 8 przed południem Sala 70.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. dr. Langroka, adwokata w Drohobyczu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Drohobycz, dnia 4 marca 1914.

L. XVII 2749/70.

Wykaz

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 14. do 21. marca 1914.

Epizoocya	Powiat	Miejscowość
Pryszczyca	Kolbuszowa	Krzątka (1 zagr.);
	Tarnobrzeg	Dzików ob. dw. (1 zagr.);
	Lwów Miasto	Dzielnica III. (1 zagr.);
Wąglik	Gorlice	Gorlice (1 zagr.);
	Rohatyn	Potok (1 zagr.);
	Skałat	Poznanka Hetmańska (1 zagr.), Turówka (1 zagr.);
	Śniatyn	Rożnów (1 zagr.);
	Zbaraż	Dobromirka (1 zagr.);
	Złoczów	Poczapy (1 zagr.);
Szelestnica	Rohatn	Chochoniów (1 zagr.);
	Stanisławów	Delejów (1 zagr.), Tumirz (1 (zagr.);
Nosacizna	Dolina	Lisowice (1 zagr.);
	Śniatyn	Mikulińce ob. dw. (1 zagr.);
	Sokal	Worochta ob. dw. (1 zagr.);
	Kraków Miasto	Dzielnica VIII. (1 zagr.);
Świerźb u koni	Bóbrka	Budków (1 zagr.), Siedliska ob. dw. (1 zagr.);
	Borszczów	Cygany ob. dw. (1 zagr.);
	Brzeżany	Brzeżany ob. dw. (1 zagr.), Glinna ob. dw. (1 zagr.), Łapszyn (1 zagr.), Wierzbow ob. dw. (1 zagr.);
	Brzozów	Dydnia (2 zagr.), Dynów (1 zagr.);
	Buczacz	Dźwinogród (1 zagr.), Jazłowiec (2 zagr.);
	Chrzanów	Niegoszowice (1 zagr.);
	Czortków	Rosochacz (2 zagr.);
	Drohobycz	Hruszów (9 zagr.), Krynica (9 zagr.), Rychlice (2 zagr.), Wacowice (5 zagr.);
	Gródek Jagielloński	Zawidowice ob. dw. (1 zagr.), Żorniska ob. dw. (1 zagr.);
	Grybów	Gródek (1 zagr.);
	Horodenka	Siekierczyn ob. dw. (1 zagr.), Strzylcze ob. dw. (1 zagr.);
	Husiatyn	Tłusteńkie ob. dw. (1 zagr.);
	Jarosław	Radymno (1 zagr.), Wysocko (1 zagr.);
	Jasło	Łubno szlacheckie ob. dw. (1 zagr.);
	Jaworów	Jaworów (4 zagr.)
	Kałusz	Dołpotów ob. dw. (1 zagr.), Kałusz (3 zagr.);
	Kamionka Strumiłowa	Busk ob. dw. (1 zagr.);
	Lwów	Tołszczów (1 zagr.). Zuchorzyce ob. dw. (1 zagr.);
	Nadwórna	Hawryłówka (1 zagr.), Strymba (1 zagr.), Wołosów (2 zagr.);
	Peczeniżyn	Peczeniżyn (1 zagr.);
	Podhajce	Białokiernica (1 zagr.), Litwinów (2 zagr.), Rosochowaciec ob. dw. (1 zagr.), Zarwanica (4 zagr.);
	Przemyślany	Hanaczówka ob. dw. (1 zagr.);
	Rohatyn	Bołszowce (1 zagr.), Czahrów (1 zagr.), Koniuszki ob. dw. (1 zagr.), Lipica dolna (1 zagr.), Lipica górna (1 zagr.), Wasiuczyn ob. dw. (1 zagr.);
	Sambor	Bilinka Mała ob. dw. (1 zagr.), Radłowice ob. dw. (1 zagr.);
	Stanisławów	Chryplin (2 zagr.), Dubowce (4 zagr.), Kończaki Stare (1 zagr.), Kozina (1 zagr.), Krechowce (4 zagr.), Meducha gm. i ob. dw. (8 zagr.), Tustań (4 zagr.);
	Stryj	Chromohorb (4 zagr.), Lubieńce (3 zagr.), Łany Sokołowskie (7 zagr.);
	Tarnopol	Jankowce ob. dw. (1 zagr.), Proszowa ob. dw. (1 zagr.);
	Tłumacz	Gruszka ob. dw. (1 zagr.), Stryhańce ob. dw. (1 zagr.);
	Trembowla	Brykula Nowa ob. dw. (1 zagr.), Darachów (1 zagr.), Tintków (4 zagr.);
	Zaleszczyki	Anielówka (8 zagr.), Bedrykowce gm. i ob. dw. (12 zagr.), Beremiany gm. i ob. dw. (19 zagr.), Dupliska (2 zagr.), Kasperowce gm. i ob. dw. (21 żagr.), Myszków (1 zagr.), Nowosiółka Kostiukowa (31 zagr.), Nyrków (15 zagr.), Sadki (24 zagr.), Sinków gm. i ob. dw. (29 zagr.), Słone (6 zagr.), Szczytowce (22 zagr.), Uhryńkowce gm. i ob. dw. (21 zagr.), Winiatyńce gm. i ob. dw. (16 zagr.), Zaleszczyki Stare (1 zagr.), Zazulińce (14 zagr.);
	Żydaczów	Rozdół (1 zagr.);
	Lwów miasto	Dzielnica I. (1 zagr.);
Wścieklizna	Bohorodczany	Niewoczyn (1 zagr.);
	Dolina	Duba;
	Gródek Jagielloński	Gródek Jagielloński (1 zagr.);
	Kraków	Rybna (1 zagr.);
	Krosno	Odrzykoń;
	Lisko	Ustyanowa ob. dw. (1 zagr.);
	Pilzno	Kamienica Górna;
	Sanok	Bukowsko Wieś;
	Sokal	Bendiuchowa, Wojsławice (1 zagr.);
	Stanisławów	Majdan;
	Wadowice	Zebrzydowice;
	Złoczów	Złoczów;
Pomór świń	Biała	Bestwina ob. dw. (1 zagr.);
	Brody	Ponikwa ob. dw. (1 zagr.);
	Kamionka Strumiłowa	Derewlany ob. dw. (1 zagr.);
	Kraków	Pleszów (1 zagr.);
	Lwów	Zamarstynów (1 zagr.);
	Myślenice	Poręba (1 zagr.);
	Radziechów	Rudenko Ruskie (1 zagr.);
	Śniatyn	Krasnostawce (1 zagr.), Śniatyn (1 zagr.);
	Sokal	Krystynopol (1 zagr.), Sokal (1 zagr.);
	Żółkiew	Smereków (1 zagr.), Turynka (4 zagr.);
Różyca świń	Bóbrka	Chlebowice Wielkie (1 zagr.);
	Bochnia	Grobla (1 zagr.);
	Brzesko	Łętowice (1 zagr.);
	Chrzanów	Nowa Góra (1 zagr.);
	Grybów	Florynka (1 zagr.);
	Jarosław	Piskorowice (1 zagr.);
	Kraków	Bieńczyce (1 zagr.), Kłokoczyn (1 zagr.);
	Lisko	Rudenka (1 zagr.);
	Radziechów	Suszno ob. dw. (1 zagr.);
	Rawa	Szczerzec (1 zagr.);
	Rohatyn	Dubryniów (2 zagr.), Załuże (1 zagr.);
Cholera drobiu	Jaworów	Hruszowice (13 zagr.);
	Tarnopol	Dyczków (7 zagr.).

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21. marca 1914.

Ч. сп. Ц. X. 141 14 (1) (4836)

Е д и к т.

Против Андрійови Сиротюк, котрого місце побуту не в відоме, вніс Іван Михальчишин з Носовец в ц. к. Суді повітовім в Тернополи позов о заплату 300 кор. з прн.

На підставі позву того зістав визначений термін до устної розправи на 15 цьвітня 1914 о годині 9 перед полуднем, кодната ч 18 в тут. суді.

Для стереженя прав Андрія Сиротюка установляе ся п. адвоката др. Спайзера в Тернополи, куратором.

Тойже куратор буде зізваного в згаданій справі на его небезпечність і кошта аак довго заступати, як він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ X.

Тернопіль, дня 7 марта 1914.

L. cz. C. II. 88/14 (1) (4806)

E d y k t.

Przeciw Stefanowi Rozmusowi z Majdanu, którego miejsce pobytu jest nieznane, oraz przeciw Michałowi Wolskiemu i Stanisławowi Gilowi, rolnikom w Krzątce, wniosła Spółka oszczędności i pożyczek, stow. zarej. z nieogran. poręką w Majdanie, przez generalnego pełnomocnika adw. dr. Drozdowskiego w Kolbuszowej, skargę o zapłacenie kwoty 317 koron 46 hal zpn.

Rozprawa odbędzie się dnia 1 kwietnia 1914, o godz. 9 rano, w tut. sądzie, biuro Nr. 10.

Celem strzeżenia praw pozwanego Stefana Rozmusa ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Rabinowicza w Kolbuszowej i poleca się mu, by praw swego kuranda wedle przepisów ustawy sumiennie strzegł i bronił, dopokąd on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy.

Kolbuszowa, dnia 9 marca 1914.

L. cz. C. VI. 76/14 (4672)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Mikołajowi Pawłyszynowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Turce przez Andrusia Kurylaka pozew o zeznanie dokumentów zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 9 kwietnia 1914, o godz. 9 przed południem, sala rozpraw Nr. II.

Celem strzeżenia praw tegoż ustanawia się p. dr. Lubingera, adwokata w Turce, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Turka, dnia 16 marca 1914.

L. cz. C. I. 102/14 (4862 1—3)

E d y k t.

Przeciw Hryciowi Drofyczowi, synowi Andrija z Lutowisk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lutowiskach przez Jana Antoniszczaka w Lutowiskach pozew o 580 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono au-

dyencyę na dzień 6 kwietnia 1914, o godz. 9 przed południem w sądzie poniżej wymienionym.

Celem strzeżenia praw Hrycia Drofycza, syna Andrija, ustanawia się p. dr. Szaraniewicza, adwokata w Lutowiskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lutowiska, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. C. II. 159/14 (1) (4708)

E d y k t.

Przeciw Piotrowi Nogaj, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Stanisławę z Gontków Nogaj pozew o 600 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 6 kwietnia 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw nieobecnego ustanawia się p. dr. adwokata Schächtera w Brzozowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego wyż nazwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Brzozów, dnia 6 marca 1914.

L. cz. C. I. 81/14 (4811 1—3)

E d y k t.

Przeciw Tomkowi Strączek, synowi Jana i Parance Strączek, żonie Tomka, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podwołoczyskach pozew o zapłatę kwot 230 kor. i 600 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono w tut. sądzie audyencyę na dzień 3 kwietnia 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw na wstępie wymienionych, ustanawia się p. adwokata dr. Auerbacha w Podwołoczyskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie na wstępie wymienionych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Podwołoczyska, dn a 17 marca 1914.

L. cz. C. VII. 5/14 (2) (4858)

E d y k t.

Przeciw Iwanowi Ołeksiuk Dmytra, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniósł Szloma Lang Abr z Tłustego do c. k. sądu powiatowego w Horodence pozew o zapłatę 400 kor. zpn.

Na po stawie tego pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 26 marca 1914, o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 20.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Tadeusza Bosakowskiego w Horodence, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Horodenka, dnia 14 marca 1914.

L. 32.142/IV. (4684)

Obwieszczenie.

W oddziale dla niedoręczalnych przesyłek c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów zalegają wyszczególnione w wykazie zwrotne listy polecone i pakiety, których ani adresaci ani nadawcy dotychczas nie podjęli.

Wzywa się przeto uprawnionych, by przesyłki te najdalej w przeciągu 1-go roku, licząc od daty niniejszego obwieszczenia podjęli, gdyż w przeciwnym razie zostaną one po bezowocnym upływie tego czasokresu stosownie do okoliczności zniszczone, lub też w drodze publicznej licytacyi sprzedane, a kwota uzyskana ze sprzedaży tej przypadnie na rzecz c. k. Skarbu Państwa.

WYKAZ

niedoręczalnych zwrotnych listów poleconych, zwykłych przekazów pocztowych i pakietów za miesiąc luty 1914.

A) Listy polecone.

L. porząd.	Nadania		Nazwisko adresata	Miejsce przeznaczenia
	Nr.	miejsce		
1	386	Lwów 4	I. Urbaniak	Gniezno
2	213	Oświęcim 1	Olga Szustówna	Uszew
3	92	Brzeżany	Antonina Pakiesowa	Polanka Karol
4	410	Kołomyja	Fischel Zegenreich	Bukareszt
5	198	„	Wenzel Steinbach	Ottowa
6	77	Lwów	Bomse E.	Lwów
7	334	„	Klara Momes	Tarnopol
8	429	Podgórze	Stanisław Mazarski	Kielce
9	1766	Stanisławów	Seryusz Zalkuty	Petersburg
10	1255	Wadowice	Izak Kreuzenstern	Warszawa
11	182	Złoczów	Klara Friedlanderowa	Lwów
12	38	Borynia	Maria Małsńczuk	Nowy Jork
13	79	Lwów 11	Stanisław Eminowicz	Janów k. Lwowa
14	59	„	Berta Germann	Wiedeń
15	474	Winniki	Ida Kotowa	Paryż
16	49	Komarno	Józef Tarnawski	Lwów
17	509	Chrzanów	Antoni Kabański	Mierów (Król. Pol.)
18	4021	Kraków	Stanisław Ostaszewski	Warszawa
19	524	„	Dr. Kazimierz Rogoyski	Wieliczka
20	527	„	Kazimiera Zielińska	Kraków
21	3040	„	Natalia Kozłowska	Lwów
22	3417	„	Józef Mruk	Moszczenica
23	806	Lwów 1	Bronisław Winnicki	Lwów
24	773	„	Jerzy Boskowicz	Brzeżany
25	365	„	Ludwik Schlamp	Stryj
26	435	Podgórze	Jan Lis	N. Jork
27	561	Stanisławów	Dora Podhajecka	Lwów
28	1089	Tarnopol	Władysław Grochowski	Czerniowce
29	412	Zbaraż	Leon Gonta	Ottawa
30	399	Kudryńce	Moses Schutzmann	Buczacz
31	90	Szczawnica	Antoni Słowik	N. Jork
32	740	Kałusz	Kaśka Żylak	Rawa ruska
33	479	Krzeszowice	Franciszka Matysik	Kraków
34	96	Myślenice	Jan Kiebzak	Buffalo
35	93	Świrz	Zygmnunt Horowitz	Linz
36	264	Zabłotów	Leib Tocker	Sniatyn
37	650	Lwów 1	Rudolf Czysz	Czerlany
38	108	„ 5	I. A. Horowitz	Lwów
39	512	„ 8	Dr. W. Weissberg	Borynia
40	390	Brody 2	S. Schönerberg	Karlsbad
41	686	Kołomyja	L. Jaremczukowa	Bełzec
42	568	Sniatyn	Antonina Kowalska	Lwów
43	1496	Tarnów 1	Adam Stach	Chicago
44	1111	Przemyśl	Marcin Letkiewicz	N. Jork

B) Listy zwykłe z zawartością.

L. porząd.	Nadania		Nazwisko adresata	Miejsce przeznaczenia
	Nr.	miejsce		
1		Lwów	Maks Nestel	Wiedeń
2		Zaleszczyki	Pieracki	Lwów
3		Lwów	Towarzystwo urzędników	„
4		Kraków	Klara Matara	N. Jork
5		Gliniany	Katarzyna Czarna	Gaje k. Lwowie
6		Przemyśl	?	Bogumin

C) Przekazy pocztowe.

L. porz.	Nadania		Nazwisko adresata	Miejsce przeznaczenia	Kwota	
	Nr.	Miejsce			K	h
1	1450	Drohobycz	Christof Zich	Przemyśl	4	—
2	4738	„	Ogólne Tow ubezpieczeń	Lwów	20	—
3	1955	„	Chaje Eichner	Rozdół	8	—
4	4090	Sanok	Feczka Grabik	Lisko	9	—
5	181	Żółtańce	Michał Dziura	Kulików	44	66
6	2737	Kraków	Jakób Seiden	Leżajsk	30	—
7	6810	„	Towarowa kasa kolei	Delatyn	20	—
8	1300	N. Targ	Sparkasse	Ławoczne	6	—
9	443	Rohatyn	Dośka Olejnyk	Narajów	3	—
10	6229	Borysław	Dmytro Kilikowski	Przemyśl	3	—
11	30	Przybyłów	Grzegorz Wołowicki	Halicz	17	20
12	1379	Lwów	Katarzyna Bandrowska	Krościenko k Ch.	13	—
13	5361	„	Ludwik Schindler	Kijów	58	54

D) Pakiety.

L. porząd.	Nadania			Nazwisko adresata	Miejsce przeznaczenia	Wartość		Waga	
	Nr.	Dzień i rok	Miejsce			K.	h	Kg.	gr.
1	59		Wieliczka	I. Wilk	Lazarone	—	—	1	—
2	list		Lwów 1	A. Marvyer	Lyon	3 fr.	50cs.	—	34
3	91		Mikołajów	I. Pawlusiewicz	Paryszcze	—	—	—	350
4	85		Lubieńce	Fr. Bródka	Zbydniów	—	—	—	700
5	282		Tarnów	F. Missler	Bremen	—	—	7	700
6	298		Lwów	A. Springberg	Riga	—	—	2	—

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 11 marca 1914.

Ч сп. Цв. 738/14 (1) (4831)

Е д и к т.

Против Івановп Хапіс синови Федка в Коропци, котрого місце побуту не є відоме вніс Семко Горгота в Коропци в ц. к. окрунім яко торговельнім суд в Золочеві позов о 400 кор. з прн.

На підставі позву видано наказ заплати.

Для стереженя прав Івана Хапіса сина Федка установляє ся п. др. Дрогоміреценого, адвоката в Золочеві, куратором.

Тойже куратор буде Івана Хаціса в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго заступати, аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний, Відділ II.
Золочів, дня 28 лютого 1914.

Ч. сп. Ц. IX. 593/13 (4626 1—3)

Е д и к т.

Против незнаному з місця побуту Стефанови Когутяк внесено до тут. суду через Онуфрого Савчука позов о заплату 600 корон на підставі котрого визначено термін на 16 вересня 1913 о год. 8·30.

Понеже місце побуту Стефана Когутяка не є відомим, установляє ся ему для стереженя его прав п. др. Б. Фернгофера в Станісвавові, куратором.

Тойже куратор буде пізваного в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго заступати, аж він або в суді зголосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ IX.
Станіславів, дня 1 вересня 1913.

L. cz. C. II. 97/14 (4809)

E d y k t.

Przeciw Nykole Słobodzianowi, synowi Pańka z Kniaźdwora, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Peczeniżynie przez Jakowa Wiżniuka i tow. pozew o 208 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 6 kwietnia 1913, o godz. 8 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Freudeliss w Peczeniżynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.
Peczeniżyn, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. C. II 49/14 (4804)

E d y k t.

Przeciw nieobecnemu Pawłowi Łozińskiemu przedtem w Tuczapach, wniosła małoletnia Anastazya Kanafocka z Tuczap pozew o ojcostwo i alimenta.

Pierwsza audyencya odbędzie się dnia 18 marca 1914, o godz. 11 rano, w biurze Nr. 4.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Roman Sekieła będzie go zastępywał, dopóki on się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Jaworów, dnia 5 marca 1914.

L. cz. C. VIII. 12/14 (3) (4432)

E d y k t.

Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu Marcina Świergula i Jana Sarny — w sprawie Spółki oszczędności i pożyczek w Gorzycach przeciwko tymże o 166 kor. zpn. ustanawia się adwokata dr. Goldgarta w Tarnobrzegu.

Tenże kurator zastępywać będzie tychże w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Tarnobrzeg, dnia 27 lutego 1914.

L. cz. Cg. I. 68/14 (2) (4773 1—3)

E d y k t.

Przeciw Prokopowi Jarowecowi, gospodarzowi ostatnio zamieszkałemu w Krogulcu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwowego w Czortkowie przez Pawła Tomasza Horodyskiego pozew o zapłatę kwoty 2078 kor. 19 h. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 17 marca 1914. o godzinie 8·30 przed południem, biuro 7/II.

Celem strzeżenia praw pozwanego Prokopa Jarowca ustanawia się p. dr. Melitona Widraka adwokata w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Czortków, dnia 6 marca 1914.

L. cz. Nc. I. 20/14 (I) (4814 1—3)

Edykt.

W sprawie sądowego ustalenia wynagrodzenia za grunta wywłaszczone pod budowę magazynu w Skotnikach ustanawia się dla wywłaszczonych właścicieli niewiadomych z miejsca pobytu, lub którym uchwały doręczyć nie można, kuratorem ad actum p. Jędrzeja Sośnickiego w Skotnikach.

Audyencyę wyznaczono na dzień 28 marca 1914 o godzinie 10 przed południem na miejscu w Skotnikach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Skawina, dnia 5 marca 1914.

L. cz. C. V. 116/14 (2) (4813)

Edykt.

Przeciw Janowi Poliwka z Lipcy dolnej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rohatynie przez Scheye Wiedhopf w Rohatynie pozew o 314 kor. 69 h. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 30 marca 1914, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 8.

Celem strzeżenia praw nieobecnego pozwanego ustanawia się p. dr. Józefa Weidmana, adwokata w Rohatynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Rohatyn, dnia 16 marca 1914.

L. cz. C. 123/14 (1) (4812)

Edykt.

Przeciw Janowi i Maryannie Machalskim z Woli radłowskiej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Radłowie przez Józefa Nasiadkę z Woli radłowskiej.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 31 marca 1914, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Jana i Maryanny Machalskich ustanawia się kuratorem adwokata dra Romana Polińskiego w Radłowie.

Kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Radłów, 11 marca 1914.

L. cz. C. I. 131/14 (4600)

Edykt.

Przeciw Maryi Cienkiej i Ewie Kopańskiej 1o Zaricznej 2o Wakszyńskiej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sieniawie przez Piotra Cienkiego pozew o zniesienie współwłasności realn ści lwh. 3 gm. Zaradawa II. część.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 15 kwietnia 1914, godzinę 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw nieobecnych ustanawia się p. Dmytra Rożańskiego, naczelnika gminy w Zaradawie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki one w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sieniawa, dnia 23 lutego 1914.

Wyroki prasowe.

Ч. сп. Пр. 6/14 (2) (4775)

Оголошене.

В Імени Єго Величества Цісаря!

Ц. к. Суд окружний яко Трибунал для справ прасових, рішив на підставі §§ 487 і 493 п. к., що зміст стать уміщених в ч. 10 часописи „Руская Земля“ з дня 12 марта 1914 а передусім цілий зміст статі:

а) під заголовком „Мученника за Русь і православною віру“ дальше зміст статі

б) під написею „За русское імя і православную віру“ від початку до слів „той смішний акт оскарженя“ вкінци зміст статі

в) під написею „Письмо Ваня з гір“ в уступі від слів „в нашом обряді“ до слів „Взяти з латиньского“ — містить в собі знамена провинн з §§ 300 і 302 зак. к. і затім усправедливлена есть заряджена через ц. к. Продуратора Державного конфіската сеї часописи.

В наслідок сего рішеня зборонене есть дальше розповсюднюване тих стать а забраний наклад має бути знищений.

Ц. к. Суд окружний, Відділ VIII.

Перемишль, дня 18 марта 1914.

Firmy.

L. cz. Firm. 22/14 Stow. III. 228 (3437 2—3)

Do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano:

Siedziba stowarzyszenia: Zakopane.

Brzmienie firmy: Spółka przemysłu drzewnego, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Zakopanem.

Data statutu: 26 października 1913.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Zakupno na wspólny rachunek i sprzedaż wyłącznie członkom surowców, narzędzi i innych artykułów potrzebnych do wykonywania przemysłu, zakładanie wspólnych warsztatów, wytwarzanie półfabrykatów i sprzedaż ich wyłącznie członkom, przyjmowanie, rozdzielanie i wykonywanie wyłącznie przez członków w wspólnych warsztatach i na wspólny rachunek zamówień z zakresu przemysłu drzewnego.

Czas trwania nieograniczony.

Dyrekcya składa się z 4 dyrektorów i 3 zastępców.

Dyrekcyę stanowią: Jan Dworski jako dyrektor, Stanisław Zdyba jako techniczny kierownik, Ksenofont Celewicz jako kasyer, Wojciech Roj jako kontrolor, oraz Józef Łuszczak, Jan Śliwka i Marcin Błachut jako zastępcy.

Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy podpisy dwóch członków dyrekcyi.

Ogłoszenia: w jednem z czasopism wychodzących w Krakowie lub w Zakopanem.

Udziały członków: po 100 kor.

Odpowiedzialność: Udziałem i dalszą kwotą dochodzącą do jednokrotnej wysokości udziałów.

Data wpisu: 24 stycznia 1914.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 24 stycznia 1914.

L. cz. Firm. 1098/13 Stow. II. 129 (4550 3—3)

Obwieszczenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na ponownem nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków „Związku kredytowego w Tarnopolu (przedtem Banku kredytowego w Mikulińcach) stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką“ dnia 18 listopada 1913, uchwalono rozwiązanie i likwidacyę powyższego stowarzyszenia z tem, że odtąd brzmienie tej firmy będzie z dodatkiem „w likwidacyi“, tudzież, że likwidatorami wybrano dotychczasowych członków dyrekcyi Binema Wallfischa i Joela Zwettlera w Tarnopolu.

Wierzycieli wzywa się, aby w temże Towarzystwie się zgłosili.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy.

Tarnopol, dnia 31 grudnia 1913.

L. cz. Firm. 1801 Stow. I. 23 (1517)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: „Bank Lwowski“ stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką we Lwowie.

Wpisy szczegółowe (rozwiązanie, wybór likwidatorów): Na podstawie protokołu notaryalnego legalizowanego L. rep. 54332 odbytego dnia 29 października 1913 nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia uchwalono rozwiązanie i likwidacyę Stowarzyszenia. Likwidatorem ustanowiony został Galicyjski Akcyjny Bank kupiecki we Lwowie. Podpis firmy następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy z dodatkiem „w likwidacyi“ kreślą swe podpisy dwaj z dyrektorów Galicyjskiego Akcyjnego Banku kupieckiego, a mianowicie: Wacław Żmudzki, Leon Oberski i Marcin Maślanka.

Wzywa się zatem wierzycieli, aby swoje pretensye w wymienionym wyżej stowarzeniu zgłosili.

Data wpisu: 7 listopada 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 7 listopada 1913.

L. cz. Firm. 449/13 Stow. III. 134 (2826 3—3)

W rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie Zarząd Spółki oszczędności i pożyczek, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką w Tylmanowej wpisuje się, że na walnem zgromadzeniu w dniu 15 czerwca 1913 odbytem w miejsce zmarłego ś. p. Jakóba Michalczaka wybrano członkiem zarządu Michała Zabrzewskiego, zaś na walnem zgromadzeniu w dniu 14 września 1913 w miejsce przełożonego ks. Wojciecha Jachnaka wybrano przełożonym zarządu Marcina Hebdę, dotychczasowego członka zarządu, a w miejsce Marcina Hebdę członkiem zarządu Marcina Jachymiaka i że nowoobrani podpisywać będą firmę w ten sposób, że pod stampilią firmy umieszczą swoje imię i nazwisko.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, 8 listopada 1914.

Konkursa.

L. 3224/14 (4685 1—2)

Konkurs.

Odnośnie do ogłoszenia w Nr. 66 „Gazety Lwowskiej“ oznajmia się, że konkurs w celu obsadzenia jednej posady pierwszego prokuratora państwa w VI. klasie rangi w Tarnopolu upływa 31 marca 1914.

C. k. Nadprokuratorya Państwa.

Lwów, dnia 18 marca 1914.

L. 37.238 II. (4823 1—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Przystaniu w powiecie lwowskim z poborami 3 klasy 3 stopnia, ryczałtem 140 kor. rocznie na służącego i ewentualnem wynagrodzeniem 1200 kor. rocznie za codzienną jazdę posłańczą z Przystania do Mostów i z powrotem.

Podania należy wnosić do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 1 kwietnia b. r.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 17 marca 1914.

C. k. Prezydent: Wopaterni w. r.

L. Prez. 235 (6/14) (4821 1—3)

Przy tutejszym sądzie jest do obsadzenia posada pomocniczego woźnego za wynagrodzeniem dziennem 2 kor. 60 hal.

Kompetent musi władać bardzo biegle językami krajowymi, aby mógł spełniać manipulacyjne roboty kancelaryjne i by mógł być użyty do wykonywania poleceń egzekucyjnych.

Pierwszeństwo mają pomocnicy kancelaryjni lub woźni, z kilkuletnią praktyką.

Do podań należy dołączyć: metrykę chrztu na stwierdzenie, że kompetent nie przekroczył 35 roku życia, świadectwa moralności, zdrowia, szkolne i dotychczasowego zajęcia.

Podania własnoręcznie pisane mają być wnoszone do Naczelnictwa tut. sądu do dnia 15 kwietnia b. r.

Naczelnictwo c. k. sądu powiatowego.

Zborów, dnia 20 marca 1914.

L. Prez. 134 (14/14) (4816 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu przyjmie od 1 kwietnia 1914 pomocnika kancelaryjnego obeznanego z agendami tabularnemi i piszącego biegle na maszynie Remington za normalnem wynagrodzeniem.

Podania należy wnosić do Naczelnictwa sądu.

Szczerzec, dnia 20 marca 1914.

L. 5912/pr. (4611 3—3)

Konkurs.

W celu obsadzenia jednej ewentualnie więcej posad kancelistów Namiestnictwa w XI. klasie rangi z systemizowanymi poborami rozpisuje się konkurs z terminem do końca kwietnia 1914.

Ubiegający się o te posady winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych w drodze właściwej do Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Posady kancelistów Namiestnictwa nadane będą w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. p. p. Nr. 60 przed innymi ukwalifikowanymi wysłużonym podoficerom zaopatrzonym w certyfikaty, o ile nie będą ubiegać się o nie kompetenci z kategoryi urzędników państwowych.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 17 marca 1914.

L. 498 (4619 3—3)

Konkurs.

Wydział powiatowy w Zbarażu rozpisuje konkurs na posadę konduktora drogowego z siedzibą urzędową w Nowemsiole.

Płaca roczna 1200 kor. na rok 1914 dodatek drożyźniany 20 prc. pobieranej płacy.

W czasie wyjazdów służbowych dyety dziennie po 2 kor. 50 hal. i kilometrowe 20 hal. za każdy kilometr przebytej drogi.

Wymogi:

1. ukończony kurs konduktorów przy Wydziale krajowym,
2. nieprzekroczony 40 rok życia,
3. świadectwo zdrowia,
4. świadectwo moralności,
5. krótki opis życia,
6. obywatelstwo austryackie,
7. znajomość obu języków krajowych w słowie i piśmie.

Podania wnosić należy do wydziału powiatowego w Zbarażu do dnia 15 kwietnia 1914.

Z Wydziału powiatowego.

W Zbarażu, dnia 10 marca 1914.

L. 499 (4617 3—3)

Konkurs.

Na podstawie ustawy z 2 lutego 1891 i reskryptu Wydziału krajowego z 30 stycznia 1914 l. 10.330 rozpisuje się konkurs na posadę lekarza okręgowego w Kozowej (siedziba c. k. Sądu powiatowego) z płacą 1200 kor. i ryczałtem na objazdy służbowe 800 kor. rocznie.

Okręg sanitarny kozowski obejmuje 14 gmin z ludnością około 18.000 dusz. Apteka publiczna w miejscu. Podania zaopatrzone w dokumenta stwierdzające:

1. obywatelstwo austryackie,
2. wiedzę wszech nauk lekarskich,
3. dwuletnią praktykę zawodową,
4. nieposzlakowany charakter,
5. znajomość języków krajowych,
6. nieprzekroczony 40 rok życia,
7. uzdolnienie fizyczne poświadczone przez c. k. lekarza powiatowego przyjmuje Wydział powiatowy w Brzeżanach po dzień 15 kwietnia 1914 r.

Brzeżany, dnia 16 marca 1914.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Prezes: Korzeniowski m. p.

L. 2257 (4616 3—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia opróżnionej posady weterynarza miejskiego rozpisuje magistrat miasta Sokala niniejszem konkurs.

Kandydaci powinni najpóźniej do dnia 30 kwietnia 1914 wnieść podania do magistratu przy dołączeniu:

a) metryki urodzenia na dowód, że kandydat nie przekroczył 40 roku życia,

b) dowód obywatelstwa austryackiego,

c) świadectwo zdrowia,

d) świadectwo nieskazitelnego życia i uporządkowanych stosunków majątkowych,

e) dyplom ukończonej c. k. Akademii weterynaryjnej państwowej i świadectwa odbytej przynajmniej jednorocznej praktyki weterynaryjnej.

Posada nadaną zostanie na rok prowizorycznie, — po roku zadowalniającej służby nastąpi stabilizacya.

Do posady tej przywiązaną jest płaca rocznych 1440 koron, dodatek aktywalny w wysokości 10 prc. płacy, tudzież prawo poboru trzech pięcioleci po 100 kor.

Sokal, dnia 14 marca 1914.

Burmistrz: Dr. Wejda.

L. 736 (4618 3—3)

Konkurs.

Wydział powiatowy w Zbarażu rozpisuje konkurs na posadę sekretarza:

płaca roczna 3000 kor.,

dodatek aktywalny 600 kor.,

wolne mieszkanie w budynku Rady powiatowej,

po roku może nastąpić stabilizacya,

posada do objęcia zaraz.

Wymogi:

1. nieprzekroczony 40 rok życia,
2. obywatelstwo austyackie,
3. znajomość obu języków krajowych w słowie i piśmie,
4. ukończone studya prawnicze, z 3 egzaminami państwowymi,
5. przynajmniej 1 roczna służba przy władzach autonomicznych lub rządowych.

Podania wnosić należy do Wydziału powiatowego do dnia 15 kwietnia 1914.

Z Wydziału powiatowego.

W Zbarażu, dnia 10 marca 1914.

L. 244 (4621 3—3)

Konkurs.

Celem ustanowienia zastępcy c. k. notaryuszy w Dobromilu i w Rożniatowie do Kołomyi przeniesionych a to do stałego obsadzenia tych posad rozpisujemy konkurs. Ubiegający się o te zastępstwa winni wnieść podania przez swą władzę przełożoną do tutejszej c. k. Izby w ośmiodniowym terminie.

C. k. Izba notaryalna.

Przemyśl, dnia 18 marca 1914.

V. b. 721/50 (4753)

KONKURSAUSSCHREIBUNG.

Mit Beginn des nächsten Schuljahres (16 September) werden in der k. u. k. Marineakademie zu Fiume voraussichtlich zirka 65 Zöglingsplätze (30 ganz- und halbfreie Aerarial-, dann 35 Zahl- und Stiftungsplätze zu besetzen sein.

Der Eintritt findet in den I., ausnahmsweise auch in den II. Jahrgang statt.

Die allgemeinen Bedingungen für die Aufnahme in den I. Jahrgang sind*):

Die österreichische, beziehungsweise die ungarische Staatsbürgerschaft oder die bosnisch-hercegovinische Landesangehörigkeit (Ausländer bedürfen der Allerhöchsten Bewilligung Seiner kaiserlichen und königlich Apostolischen Majestät),

die körperliche Eignung sowohl für die Marineerziehung als auch für künftige Kriegsdienste zur See, nachgewiesen im Sinne der mit Marine-Normalverordnungsblatt XXII. Stück vom Jahre 1902 (an die Kommanden und Anstalten des k. u. k. Heeres im Jänner 1903) hinausgegebenen „Vorschrift zur ärztlichen Untersuchung von Seeaspiranten und der Bewerber um Aufnahme als Zögling der k. u. k. Marineakademie, als Schiffs-, Maschinen- oder Musikjunge“**),

ein befriedigendes sittliches Betragen,

das vollendete 14 und nicht überschrittene 16 Lebensjahr,

die mit mindestens befriedigendem (gutem) Gesamterfolge zurückgelegten Vorstudien, und zwar:

die vier unteren Klassen einer öffentlichen Mittelschule oder ebensoviele Jahrgänge an einer Militär-Unterrealschule, mit der weiteren Bedingung, dass im Gegenstand „Mathematik“ mindestens die Note „gut“ erzielt wurde.

Auf Aerarialplätze haben Anspruch: Söhne von Offizieren, von Militär-, Hof- oder Zivilstaatsbeamten.

Als Zahlzöglinge können Söhne von österreichischen oder ungarischen Staatsbürgern, sowie von bosnisch-hercegovinischen Landesangehörigen aufgenommen werden, wenn sie den vorgeschriebenen Bedingungen entsprechen.

Das Beköstigungspauschale für einen Zahlplatz beträgt derzeit 1600 K, jenes für einen halbfreien Platz 800 K jährlich; von diesem Beköstigungspauschale, welches in zwei Raten, am 16 September und 16 März, im vorhinein beim Marineakademiekommando zu entrichten ist, werden alle Auslagen für den Zögling in der Anstalt bestritten.

Diejenigen Aspiranten, welche unter den Kompetenten zur Aufnahme fürgewählt werden, müssen sich in Fiume einer Aufnahmsprüfung unterziehen. Diese umfasst für den Eintritt in den I. Jahrgang: a) deutsche Sprache, b) Mathematik, c) Geographie und Geschichte, d) Naturwissenschaften; diese Gegenstände in dem Umfange, wie sie in den ersten vier Klassen einer Mittelschule tradiert werden.

Die Aufnahmsprüfungen beginnen am 10 September, und es werden die fürgewählten Aspiranten rechtzeitig nach Fiume einberufen werden.

Die Ausbildung in der Marineakademie dauert vier Jahre. Nach befriedigender Absolviernung des IV. Jahrganges werden die Zöglinge zu Seekadetten ernannt.

Für jeden Zahlzögling ist im höchsten Jahrgange mit der letzten Rate des Beköstigungspauschales auch der jeweilig festgesetzte Betrag für die Ausstattung im Falle seines Austrittes als Seekadett zu erlegen. Die Ausstattung der Ärarialzöglinge und normalen Stiftlinge wird vom Aerar bestritten.

Die Gesuche um Aufnahme in die k. u. k. Marineakademie sind an das „k. u. k. Kriegsministerium, Marinesektion, Wien“ zu richten und jene von im Staats(Hof)dienste stehenden Personen durch die vorgesetzte Behörde und von Privatpersonen durch das nächste Militärplatz-, Stations-, Ergänzungsbezirkskommando einzusenden. Dieselben müssen bis längstens 30 Juni beim Kriegsministerium, Marinesektion. eingelangt sein und können später eintreffende Gesuche nicht berücksichtigt werden.

Den Gesuchen sind beizulegen:

1. Tauf(Geburts)schein.
2. Heimatsschein,
3. marine(militär)ärztliches Zeugnis,
4. Impfungszeugnis, falls die Impfung nicht im ärztlichen Zeugnisse bestätigt ist,
5. sämtliche Studienzeugnisse der Mittelschule mit Einschluss des Zeugnisses des letzten ersten Semesters; das Zeugnis über das zweite Semester ist bei der Vorstellung in der Marineakademie abzugeben,
6. der behördlich bestätigte Vermögensnachweis (nur bei Gesuchen um Zahl- und halbfreie Ärarial- und Stiftplätze vorzulegen).

Die Ausstellung von Reversen wegen Uebernahme der Verpflichtung zur Ableistung der Präsenzdienstverlängerung wird nicht gefordert, da diese Verpflichtung durch die Wehrgesetze ausgesprochen ist.

Die ausschliesslich für die Marinenakademie gewidmeten, heuer zur Besetzung gelangenden normalen und temporären Stiftungsplätze sind im angeschlossenen Verzeichniss vermerkt.

Ausserdem gelangen noch mehrere königlich ungarische Staatsstiftungsplätze durch das königlich ungarische Landesverteidigungsministerium, sowie eventuell einige österreichische Staats- und Landesstiftungsplätze im Wege des k. k. Ministeriums für Landesverteidigung zur Ausschreibung und Besetzung.

---

*) Die gedruckten vollständigen Aufnahmsbedingungen sind durch L. W. Seidel & Sohn in Wien zu beziehen und werden auch von der Kanzleidirektion des Kriegsministeriums, Marinesektion, vom Hafenadmiralate in Pola, Seebezirkskommando in Triest und Marineakademiekommando in Fiume auf Verlangen gegen Erlag von 20 h., welche auch mittels Briefmarken beglichen werden können, verabfolgt.

Ungarische Ausgaben dieser Aufnahmsbedingungen können bei Karl Grill Hofbuchhandlung in Budapest, und auch vom Marineakademiekommando in Fiume bezogen werden.

**) Zur Prüfung des Farbensinnes sind in der k. u. k. Kriegsmarine die Stilling und Nagel'schen Tafeln eingeführt.

Wien, im Februar 1914.

Vom k. u. k. Kriegsministerium, Marinesektion.

Verzeichnis

der an der k. u. k. Marineakademie zu Fiume mit Beginn des Studienjahres 1914/15 zur Besetzung gelangenden Stiftungsplätze.

Fortlaufende Zahl	Name der Stiftung	Gattung und Anzahl der Plätze	Anspruchsberechtigt sind	Einreichung und Adressierung der Gesuche	Das Präsentationsrecht steht zu	Das Verleihungsrecht steht zu	Anmerkung
1	Militär-Maria-Theresien-Ordensstiftung (normal)	2 ganzfreie Plätze	Enkel von Ordensmitgliedern	Durch dass k. u. k. Kriegsministerium, Marinesektion, mit Adresse an den Kanzler des Militär-Maria-Theresien-Ordens in Wien		Seiner Apostolischen Majestät dem Kaiser und König	Mit eigener Konkursausschreibung veröffentlicht.
2	Küstenländer Stiftung (normal)	1 ganzfreier, 3 halbfreie Plätze	Söhne von Staatsbürgern, die in den Küstenländern der Monarchie heimatszuständig sind	An das k. u. k. Kriegsministerium, Marinesektion		wie vor	Ausserdem gelangt noch je 1 Platz für Söhne von Angehörigen der Städte (des Gebietes) Fiume, Zara, Raguza, Spalato und Cattaro zur Besetzung.
3	Nikolaus Graf Giorgi (normal)	2 (1 halb- und 1 ganzfreier Platz)	Söhne von Adeligen aus der Stadt Ragusa	An die Gemeindevertretung der Stadt Raguza		Gemeindevertretung der Stadt Raguza	Die Permutation dieser Stiftung ist beabsichtigt.
4	Skodawerke, Aktiengesellschaft, Pilzen (temporär)	1 ganzfreier Platz	Söhne von aktiven und pensionierten Beamten der Skodawerke in Pilzen	Das vom Vater (Vormund) des Bewerbers verfasste, ordnungsmässig instruierte Gesuch ist an das k. u. k. Kriegsministerium, Marinesektion, Wien A, zu adressieren, mit einem 1 K-Stempel zu versehen und beim nächsten Platz- oder Ergänzungsbezirkskommando im Monat Mai einzureichen.		bei nur einem Bewerber dem Kriegsministerium, Marinesektion, bei mehreren Petenten entscheidet die Generaldirektion der Werke	
5	Stabilimento Tecnico Triestino in Triest (temporär)	2 ganzfreie Plätze	In erster Linie: Söhne von Beamten des Stabilimento Tecnico Triestino In zweiter Linie: Sonstige den Aufnahmsbedingungen für die Marineakademie entsprechende Bewerber			dem k. u. k. Kriegsministerium, Marinesektion	Seitens der anspruchsberechtigten Beamten, respektive Bediensteten der unter 4 bis 7 genannten Firmen ist der Nachweis zu erbringen, dass dieselben tatsächlich bei der Firma angestellt sind, respektive waren.
6	Berndorfer Metallwarenfabrik Artur Krupp in Berndorf	1 ganzfreier Platz	In erster Linie: Söhne von Beamten der Berndorfer Metallwarenfabrik Artur Krupp in Berndorf In zweiter Linie: Sonstige den Aufnahmsbedingungen für die Marineakademie entsprechende Bewerber			dem k. u. u. Kriegsministerium, Marinesektion	
7	Witkowitzer Bergbau- und Eisenhütten-Gewerkschaft (Eisenwerke) in Witkowitz, Mähren (temporär)	2 ganzfreie Plätze	In erster Linie: Söhne von aktiven und pensionierten Beamten und Bediensteten der Eisenwerke und Eisengruben der Gewerkschaft In zweiter Linie: Sonstige den Aufnahmsbedingungen für die Marineakademie entsprechende Bewerber			der Zentraldirektion der Witkowitzer Bergbau- und Eisenhütten-Gewerkschaft	
8	Hielle & Dittrich in Schönlinde, Böhmen (temporär)	1 ganzfreier Platz	Von der Firma Hielle & Dittrich in Schönlinde namhaft gemachte Bewerber. In Ermanglung solcher: Jünglinge deutscher Nationalität, welche den Aufnahmsbedingungen für die Marineakademie entsprechen		Vor Einrichtung des Gesuches der Firma Hielle & Dittrich in Schönlinde, Böhmen	den Stiftern	
9	Gemeinde der Reichshaupt und Residenzstadt Wien (temporär)	2 halbfreie Plätze	Söhne von in Wien heimatszuständigen Personen, die auf Ärarialplätze keinen Anspruch besitzen und nicht in der Lage sind, die Kosten eines ganzen Zahlplatzes (1600 K) zu bestreiten			dem Bürgermeister der Reichshaupt- und Residenzstadt Wien	
10	Gemeinde der Stadt Görg (temporär)	1 halbfreier Platz	Söhne von Gemeindebeamten der Stadt Görz		Vor Einreichung des Gesuches dem Magistrat der Stadt Görz	dem Bürgermeister der Stadt Görz	

DONIESIENIA PRYWATNE.

Österr. Portland-Cement-Fabriks Aktien-Gesellschaft.

Kundmachung.

Die P. T. Aktionäre der Österr. Portland-Cement-Fabriks Aktien-Gesellschaft werden hiemit zu der

XXVII. ordentlichen Generallversammlung

die Samstag, den 20 März 1914, 11 Uhr vormittags im Bureau der Gesellschaft, Wien I., Lothringerstrasse 3 stattfinden eingeladen.

Tagesordnung:

1. Geschäftsbericht des Verwaltungsrates und Vorlage der Bilanz des Jahres 1913.
2. Bericht des Revisionsauschusses.
3. Beschlussfassung über die Verwendung des Reingewinnes des Jahres 1913.
4. Wahl in den Verwaltungsrat.
5. Wahl des Revisionsausschusses.

Die stimmberechtigten Aktionäre, die an der Generalversammlung teilzunehmen wünschen, werden nabh Artikel 13 der Statuten aufgefordert, bis spätestens 20 Mä·z 1914 ihre Aktien nebst Kupons bei der Gesellschaftskasse in Wien, I., Lothringerstrasse 3, oder bei der k. k. priv. österr. Creditanstalt für Handel und Gewerbe, Wien, I., Am Hof 6. oder bei der Niederösterreichisćen Escompte Gesellschaft, Wien I., Freyung 8, gegen Empfang der als Legitimation für die Generalversammlung geltenden Bestätigungsscheine zu hinterlegen. Je zehn Akzien berechtigen zu einer Stimme, ohne Beschränkung der Anzahl der Stimmen.

Wien, am 7 März 1914.

Der Verwaltungsrat.

WALNE ZGROMADZENIE

Towarzystwa Wzajemnej pomocy urzędników Filii c. k. uprzyw. austryackiego Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie

odbędzie się dnia 31 marca b. r. o godzinie 6·30 wieczorem w sali konferencyjnej Filii c. k. uprz. austryackiego Zakładu kredytowego dla hadlu i przemysłu we Lwowie z następującym:

Porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1913 i przedłożenie bilansu.
2. Sprawozdanie Komisyi rewizyjnej.
3. Wniosek i uchwała na udzielenie absolutoryum Dyrekcyi.
4. Uchwała co do rozdziału zysków.
5. Wybór Rady nadzorczej i Dyrekcyi.
6. Wnioski i interpelacye.

W razie braku kompletu odbędzie się powtórne Walne Zgromadzenie w 1/2 godziny później z tym samym porządkiem dziennym bez względu na liczbę obecnych członków.

Lwów, dnia 23 marca 1914.

**Prezydyum Rady Nadzorczej
Towarzystwa Wzajemnej Pomocy urzędników Filii c. k. uprz. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie.**

OBWIESZCZENIE.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

członków Stowarzyszenia oszczędności i zaliczkowego w Uhnowie,

stowarzyszenia zarejestrowanego ograniczoną poręką,

odbędzie się dnia 31 września 1914 o godzinie 10 przed południem w lokalu Stowarzyszenia z następującym

Porządkiem dziennym:

I. Sprawozdanie Dyrekcyi za rok 1913 i przyjęcie do wiadomości rachunku rocznego.

II. Udzielenie absolutoryum Dyrekcyi i Radzie nadzorczej oraz wniosek co do rozdziału czystego zysku.

III. Wybór komisyi rewizyjnej na rok 1914.

IV. Wnioski członków.

W razie braku kompletu odbędzie się w tym samym porządku dziennym drugie Walne Zgromadzenie tego samego dnia o godzinie 5 po południu, na którem zapadną uchwały bez względu na ilość obecnych członków stowarzyszenia

Zamknięcia rachunków i bilans za rok 1913 są wyłożone w biurze stowarzyszenia do przeglądu dla członków.

Dyrekcya:

B. Kanner. **P. Rosenfeld.**

Roczniki

„Wędrowca"

1912

można nabyć po zniżonej cenie za 12 koron.

Biuro Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska 3.

C. k. uprzyw. Powszechny Bank Obrotowy.

OBWIESZCZENIE.

Z dniem 23 marca 1914 przyjmuje nasza Filia w Krakowie

wkładki pieniężne na książeczki za oprocentowaniem 4¼%.

Od książeczek wkładkowych tejże Filii, znajdujących się w obiegu, zniża się oprocentowanie z dniem 23 marca 1914 również na 4¼%.

Wiedeń, 23 marca 1914.

DYREKCYA.

BANK KRAJOWY

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Bank krajowy we Lwowie i jego Filia w Krakowie

zawiadamiają posiadaczy

4½% asygnat kasowych Banku krajowego

że wypowiadają je

na dzień 31 marca 1914.

Posiadacze tych asygnat mogą i wcześniej bez wypowiedzenia kapitał swój podnieść, zaś od **1 kwietnia 1914** liczyć będzie Bank krajowy we Lwowie i jego Filia w Krakowie od pozostałych w obiegu 4½% asygnat kasowych **tylko 4%.**

ZAPROSZENIE
na

XXXIII. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Członków

Kasy zaliczkowej „Nadzieja" w Bołszowcach

Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką

które się odbędzie dnia 2 kwietnia 1914 o godzinie 3 po południu we własnym gmachu.

Na porządku dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1913.
2. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej z wnioskiem na udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za rok 1913.
3. Wniosek Rady nadzorczej co do rozdziału czystego zysku za rok 1913.
4. Zatwierdzenie wyboru 3 członków komisyi rewizyjnej na rok 1914.
5. Ewentualne wnioski członków.

Bołszowce, dnia 19 marca 1914.

**Rada nadzorcza
Kasy zaliczkowej „Nadzieja" w Bołszowcach**

Stow. zarejestr. z ograniczoną poręką.

Ks. Włodzimierz Filipowski — prezes.
Michał Furman — sekresarz.

Wszystko najdokładniej pasuje

jeżeli używa się kroju

„FAVORIT"

do nabycia na każdą miarę,

obecnie wyłącznie w Biurze dzienników

St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

Zamknięcie rachunków i bilans

Domu bankowego i handlowego Spółki z ograniczoną poręką w Tarnopolu

za rok 1913.

Winien kor.	Winien hal.	Rachunek kasy	Ma kor.	Ma hal.
165	71	Rachunek odsetek	38	69
16.254	73	„ roku bieżącego	15.544	29
4	18	„ administracyjny	164	56
1.317	61	„ pożyczek wekslowych	410	—
1.160	—	„ reeskontu weksli	1740	—
3.547	16	„ debitorów	524	36
		„ kredytorów	3.569	54
		„ kosztów procesowych	9	60
		„ strat i zysków z roku 1912	339	69
288	41	Saldo z dnia 1 stycznia 1913		
		„ z dnia 31 grudnia 1913	397	07
22.737	80		22.737	80

Winien kor.	Winien hal.	Rachunek strat i zysków	Ma kor.	Ma hal.
910	69	Rachunek administracyjny		
		„ odsetek	1.383	95
		„ węgla	310	37
783	63	Czysty zysk		
1.694	32		1.694	32

Stan czynny kor.	Stan czynny hal.	Rachunek bilansu	Stan bierny kor.	Stan bierny hal.
397	07	Rachunek kasy		
53	91	„ odsetek	221	—
6.654	72	„ roku bieżącego	1.318	37
12.922	56	„ pożyczek wekslowych		
		„ reeskontu weksli	4.850	—
		„ kapitału zakładowego	30.500	—
15.250	—	„ resztującej kwoty kapitału zakładowego		
1.000	—	„ lokacyi		
		„ kredytorów	1.999	27
3.414	41	„ debitorów	30	—
9	60	„ kosztów procesowych		
		„ strat i zysków	784	63
39.702	27		39.702	27

Tarnopol, dnia 31 grudnia 1913.

Zawiadowcy.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem Jana Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.